

ROSA

ČASOPIS PANNY MÁRIE SPOLUVYKUPITEĽKY - VLÁDKYNE SVETA

November

11/2003

Obsah

Na linke M-Rosy	2
Do Vašej pozornosti	3
Správy z hory Zvir. A príde zázrak	5
Naše interview. Nový riaditeľ Rádia Lumen Karol Orban / Cez Máriu k Bohu.....	8
Don Gobbi / Aktuálne / Blahorečenie.....	10
Misia Kráľovnej pokoja	12
Temné pozadie homeopatie (I. časť)	16
Kauza Report / Z ČR	19
Slovo mladých / Reagujete	23
Z kresťanských spoločenstiev	27
Zo života svätých.....	32
Prečítali sme si / Krátke správy	37

Na linke M-Rosy

Kroky života, či smrti?

Milí priatelia!

Blížime sa k najkrajším sviatkom dejín, k Vianociam, keď sa narodil malý Ježiš, aby nás nielen vykúpil, ale ukázal nám cestu, ktorou máme kráčať aj my. Ako kráčame? Kráčame k spásu alebo záhube? Myslíme na to vôbec?

Nepoškvvrnená Čistota nám jasne a zrozumiteľne povedala: „**Moje deti, zastavte sa, pretože Boh vás miluje!**“ (4. júna 1995) „**Prosím vás, modlite sa! Ani neviete, ako veľmi vám to pomôže! Máte tak málo času!**“ (8. novembra 1992) „**Ste srdcom tak prázdni!**“ (6. decembra 1992) „**Nežite ako tí, čo vidia, a predsa sú slepí! Ako tí, čo počujú a predsa sú hluchí! Boh je tu...!**“ (3. júla 1994)

V poslednom posolstve v Medžugorí (25. septembra 2003) Panna Mária obdobne hovorí: „**Opäť vás pozývam, deti moje - nebud'te hluchí, ale pochop'te moju výzvu, ktorá je pre vás spásou!**“

„**Ja vás milujem a čakám vás v Nebi...**“ (Zvir 6. augusta 1995)

Malé dieťa sa motá po nebezpečnom svahu. Nič si nevšima, len svoju obmedzenú snahu či potešenie. Matka naňho zúfalo volá. A dieťa naďalej tápe medzi nebezpečím a záchranou...

Anton Selecký

Pečať kríža je priložená na očistec

Ked' som sa modlil ruženec za úbohé sväté duše v očistci, videl som - celkom vnútorne - veľmi pôsobivý obraz: očistec sa mi zjavil ako miesto odpykávania vín, veľmi husté, úplne preplnené, ktoré by malo byť v strede Zeme. Môj svätý anjel strážca sa vtedy zjavil a povedal mi: „Pečať kríža je priložená na očistec. Svätý kríž je znamenie milosrdenstva a nástroj vašej spásy, v ňom sú vám udelené všetky milosti potrebné pre vašu spásu. Očistec je dar milosrdenstva, dielo milosrdnej lásky prúdiacej z najsvätejšieho kríža: je to milosť milosrdenstva a spásy.“

sv. Ján z Kríža

Do Vašej pozornosti

<<< **Rehoľníčka z Wadowíc sa modlí za svojho rodáka, jubilujúceho Jána Pavla II. na Námestí sv. Petra v Ríme.**

Kardinál Ratzinger: **Nebezpečná doba**

Kardinál Joseph Ratzinger poďakoval v mene kolégia kardinálov pápežovi Jánovi Pavlovi II. za jeho 25-ročnú službu ako hlavy Katolíckej cirkvi:

„V dobe plnej zmätkov a nebezpečenstiev je **Ján Pavol II.** pastierom, ktorý posilňuje bratov vo viere,“ zdôraznil doyen kolégia kardinálov 15. októbra na slávnostnej akadémii pri príležitosti osláv jubilea pontifikátu Svätého otca.

„V okamihu, v ktorom mnohí ľudia už nechcú počúvať Boha, pretože sa im jeho posolstvo zdá byť príliš tvrdé, ukazuje nám tento pápež cestu. Celý pontifikát nášho Svätého Otca sa zdá byť jednou veľkou akciou, aby urobil kresťanské posolstvo vo svete prítomné a účinné.“

„Vzhľadom na obrovský rozsah jeho diela však nie je možné obsiahnuť celé posolstvo Jána Pavla II.“ **Joseph Ratzinger.**

Kardinál Gantin sa zasa vyjadril, že „pápeži nechodia do dôchodku“. Citoval pápeža Leva Veľkého (440 - 461), podľa ktorého sa sv. Peter nikdy nevzdal jemu zverenie vedenia Cirkvi. Potom vyzdvihol jedinečnosť Petrovho úradu a zdôraznil, že „primát pápeža je milosťou ešte predtým, ako je jurisdikciou“. **(TK KBS)**

Predpláť si M ROSU na rok 2004 za pôvodnú, nezmenenú sumu 380 Sk!

Ideme ďalej!

Drahí priatelia!

Opäť sa stretávame aspoň na tomto malom priestore v čase, ktorý akosi „šliape na päty“ každému z nás. Začali sme spolu druhé desaťročie. Viacerí už odišli, mnohí ste zostali s nami, s Máriou, na ceste, ktorá nie je ľahká. Ona je však Kráľovnou Neba i Zeme, a to nikto nezmení, Ona zvíťazí, aj keď možno práve Ty si to už vzdal...

Oznámili sme Vám, že cena nášho mesačníka sa zodvihla na 33 Sk. Vianočné číslo M ROSY bude rozšírené a vyjde na 48 stranách, tak ako aj minulý rok.

V prílohe bude životopis sv. Leopolda Mandiča, charizmatického svedníka, a Vianočné videnie Kataríny Emmerichovej.

Vzhľadom na to, že ste nás už tohto roku mimoriadne podporili, zostane cena aj tohto rozšíreného čísla 33 Sk a nie 49 Sk, ako to bolo v auguste.

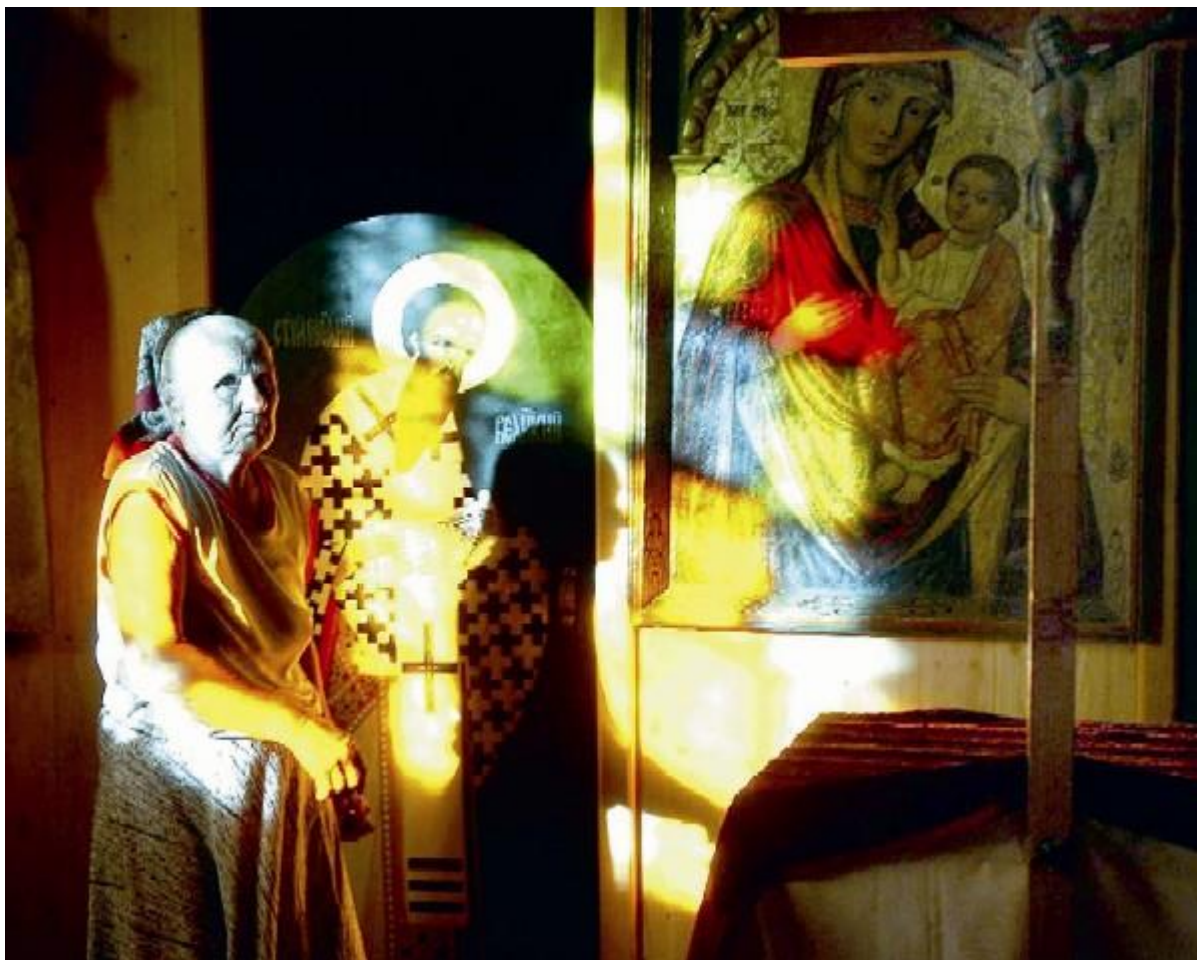
Predplatelia, samozrejme majú výhodu a dostanú toto číslo vrámci predplatného za starú cenu 28 Sk.

Ďakujeme Vám, milí naši abonenti, aj za pomoc vo forme doplatkov, ktoré ste nám poslali. Bola to pre nás ohromná vzpruha, pretože vidíme, že predsa len mnohí z Vás zostali verní a šíria misiu Panny Márie aj v týchto neľahkých podmienkach.

Teší nás, že ste vydržali ťažkosti, ktoré v našej redakcii nastali s počítačmi. Naša budúcnosť tiež nie je zrejme oslobodená od mnohých problémov. **Bojujeme však ďalej. Ide o to,** - ako hovorí Evanjelium - **aby sme všetci vytrvali až do konca.**

Ten „koniec“ - vlastne nový začiatok - je večné Nebo, kde na nás čaká Mama, Nepoškvrnená Čistota, kde nás očakáva náš Pán a Boh. A to stojí za to - čo poviete?

Anton Selecký

Praha - v súťaži novinárskej fotografie Czech Press Photo (13. 10. 2003) si Cenu, ktorú udeľuje Medzinárodná detská porota odniesla reportérka ČTK Mária Žarnayová za snímok Drevený kostolík, za ktorý obdržala aj čestné uznanie taktiež v kategórií Každodenný život. deviateho ročníka fotožurnalistickej súťaže sa zúčastnilo 202 fotografov, ktorí prihlásili 2474 fotografií. Mária Žarnayová je spolupracovníčkou nášho mesačníka.

Správy z hory Zvir

A príde zázrak...

Moje drahé deti! Prosím vás, modlite sa! Ani neviete, ako veľmi vám to pomôže! Máte tak málo času! Moji drahí, staňte sa deťmi, lebo iba deti budú vedieť, čo je to modlitba! (Nepoškvrená Čistota na hore Zvir, 8. novembra 1992)

Táto dramatická prosba Panny Márie dnes naberá mimoriadnu aktuálnosť. Tak to bolo aj 5. októbra, v prvú nedeľu tohtoročného ružencového mesiaca. Na hore Zvir sa deň predtým na pozvanie starostu Litmanovej Vasila Vislockého zišlo niekoľko desiatok starostov obcí a miest Slovenska. V situácii, v ktorej sa Slovensko nachádza, je načase si s plnou vážnosťou uvedomiť, že modlitba je jediná cesta našej orientácie a záchranu! O to väčšia zodpovednosť leží na našich katolíckych verejných činiteľoch, aby príkladom a osobným obetavým nasadením boli pre slovenskú pospolitosť pomocou a oporou.

Na fatimskú sobotu 4. októbra sa prítomným starostom a starostkám prihovoril o. Kamil slovami:

Ste tu tí, ktorých si vybrali veľké davy ľudí v rôznych obciach a mestách. Tak mi napadá, že predtým by mali stáť pomerne múdri ľudia. Nevieť, či toto dnešné Evanjelium je vhodné, keď hovorí o múdrych, ale aj o nemúdrych. A ak si to aj myslíme o sebe v akejkoľvek miere - nie sme celkom rozumní. Ešte predsa nám čosi chýba - odvážiť by som sa povedať - dosť nám toho chýba. A či mám pravdu alebo nie, tomu nás učí naša dnešná doba a jej surová realita. Nestačia vysoké školy, nestačí vzdelanie, nestačí nič z toho, aby sme boli rozumnými ľuďmi. Dnešné Božie Slovo nám hovorí o desiatich pannách, z ktorých bolo päť múdrych a päť nemúdrych. A je to podobenstvo o Božom kráľovstve, zobrazujúce realitu večného života. Že tu budú iba rozumní, múdri ľudia, obsiahneme iba cez Božiu lásku. A tak sa možno dnes zamyslíme a dajme si jednu jedinú otázku a hľadajme na ňu odpoveď - ako byť dnes rozumným. Alebo čo nám ešte k tomu chýba - byť dnes rozumným. Milí starostovia a primátori, ste azda voči tejto realite postavení dennodenne. Ako múdro rozriešiť problém, ťažkosť. Dnes nám veľakrát chýba - ľudskosť. Tak veľakrát nám chýba v našom srdci Ježiš. Chýba nám Boh.

Čo teda robiť pre ten dnešok, čo robiť pre ten zajtrajšok, pre budúcnosť? Môžeme mať diaľnice, môžeme mať rýchle autá, môžeme mať všetko, a stále môžeme byť veľmi nerozumní. Je tu jeden jediný problém - chýba nám „olej“. Chýba nám olej do lampy. Každý z nás je natoľko múdry, aby vedel, že lampa je tu na to, aby nám svietila. Aby sme svietili srdcom, plným Ježiša Krista...

Záverom sa starosta obce Litmanová **Vasil Vislocký** poďakoval o. Kamilovi a prítomným za účasť a pozval ich na slávnostný obed do Kultúrneho domu obce Litmanová.

Prvý sv. liturgiu o 9.00 h slúžil správca miestnej farnosti, dekan o. Daniel Galajda, ktorý aktuálne pripomenul:

Dnes musíme svedčiť, že Boh je medzi nami: že Ježiš Kristus prišiel na túto zem a že zomrel aj za mňa, že ma prijal takého, aký som a že ma zachránil.

Bratia a sestry, možno sme múdrejší ako naši predkovia, možno vzdelanejší, bohatší, ale častokrát zisťujeme, že nemáme takého ducha, akého mali oni. Takého ducha modlitby a obety. Možno máme kresťanstvo naštudované z každej strany, ale to je málo.

Bratia a sestry, v týchto dňoch sa veľa hovorí o zjednocovaní Európy. O jej Ústave. A tam sa bojuje o jedno jediné, chvalabohu, aj my, a za čo bojuje aj Svätý otec - aby tam bola zmienka o kresťanstve, odkaz naň. Mala tam byť aj zmienka o Bohu, ale to niektorým veľmi vadí. Toto majú na starosti štátnici, ktorých sme si zvolili. A našou starosťou je, aby zmienka o kresťanstve bola v našich srdciach, aby svedectvo nášho kresťanského života bolo viditeľné. Aby to bolo čosi, čo oslovuje, aby to bola živá viera. A preto má Svätý otec nádej, aj vzhľadom na nás - Slovákov, Poliakov, Maďarov a Čechov. A preto sa nedajme zahanbiť, naším Otcom je Boh, našou Matkou je Panna Mária. Nemajme zábrany pred nejakými politikmi, ktorí sú dnes tu a zajtra tu nebudú, lebo ich už nezvolia, a len teraz sa tvária múdro. Neustupujme. Možno máme málo priestoru v médiách, ale máme priestor, ktorý nám dal Boh. A to je tvoja rodina, to sú tvoje deti. Máme priestor, ktorý nám Boh dal, a to je naša ulica. Naša dedina. To je naša farnosť. Keď tam vydám svedectvo o kresťanskom živote, že dokážem pomáhať, že dokážem odpúšťať, že dokážem milovať, že sa dokážem podeliť, akceptovať svojho brata - toto bude obohatenie našich spoločností, vkladom, ktorý my dáme do spoločnej Európy.

Bratia a sestry, je to na nás. Ježiš nám natoľko dôveruje. Prijmi preto Ježiša Krista tu na tomto mieste. Prijmi Máriu za svoju Matku. Zsväť sa jej. Zsväť jej svoju rodinu. Zsväť jej svoje deti. Modli sa. Jednoducho pros. Zver všetko Márii. A príde zázrak...

Po sv. liturgii o 11.30 h, ktorú celebroidali o. Jozef Maxim, špirituál kňazského seminára z Prešova, a prefekt Jozef Šarišský, nasledoval sv. ruženec.

Tu je niekoľko myšlienok sestry Márie Goretti (na obrázku), ktoré v ňom zazneli:

Jeden trapistický mních, volá sa Thomas Merton, hovorí o emauzských učeníkoch toto: „Keď sa títo muži vracali naspäť do Jeruzalema, jediný dôvod ich radosti bol ten, že uvideli Pána. A to je - hovorí Thomas Merton, povoláním každého z nás.

Zbadať Pána, vidieť ho. V situáciách života, v ľuďoch, v tom, čo sa práve deje.

Ak teda hovoríme o tom, že chceme vidieť Pána za naším obyčajným životom, potrebujeme cítiť, že sme milovaní. Pane, daj, aby sme to chceli, aby sme verili, že to je skutočne to, čo hľadáme, po čom túžime celý život, čomu dávame rôzne mená, ale v konečnom dôsledku je to jedno jediné: že chceme vidieť Pána za tým, čo nám je všedné a čo tvorí náš život.

Táto chvíľa mi sprítomňuje Boha, ktorý ma má rád. Len čo si to pripustím, tak sa vo mne niečo mení. Keď pripustím, že Bytosť, ku ktorej sa teraz modlím, ma počúva. Že pozerá na každý záchvev ľudskej duše, že jej nie je ľahostajná jediná myšlienka, že vníma tak, ako vnímajú tí, ktorí milujú. Preto Ťa, Panna Mária, prosíme, aby sme našli zmysel, ako ho našli emauzskí učenici a tak sa vrátili!

Daj, Pane, aby sme Ťa neľadali ďaleko od seba. Daj nám, Pane, milovať na našom živote to najvšednejšie, to, z čoho často utekáme!

Vidieť, mať schopnosť vidieť, je ten najväčší zázrak, ktorý sa v človeku môže udiť. Ak človek dokáže vidieť pod kúskom Chleba Všemohúceho Boha, ak človek dokáže vidieť pri obmedzenom človeku Neobmedzeného, ktorý nás všetkých miluje, ak človek dokáže vidieť a čítať z okolností vlastného života, tak sa mu prihovára Boh. To, čo nazývame životom, je rečou Boha k nám. Teda daj, Pane, aby sme vedeli poznávať, aby sme rozumeli, čo nám chceš povedať, ukáž, že Ty si jediný Pán! Daj nám, Pane, vidieť!

Zaznamenal: **Anton Selecký**

Mária, do Tvojich rúk odporúčam svoju modlitbu.

(Brat Gino O.N.V.)

Modlitby:

Moja duša bude voňať nehom, keď sa Ty jej dotkneš, ó, Mária. Odožeň odo mňa všetky útoky hriechu, všetky následky zlého, ktoré vrú na dne mojej duše, daj mi dýchať ovzduším čistoty, dobroty a čnosti. Daj, aby som odumrela svetu a jeho pôžitkom. A daj, aby celý môj deň bol vyplnený podľa žiadosti Tvojho najčistejšieho Srdca.

* * * * *

K Tebe volám, Bože, vo svätom Mene Ježišom, - skrze presvätú Krv Ježišovu, - skrze sväté Srdce Ježišovo, - skrze sväté rany Ježišove, - skrze nepoškvrnené Srdce blahoslavenej Panny Márie, - kým sa len nezmiluješ nad nami, lebo zázračným spôsobom nám vieš pomôcť! Svätý Bože! - Svätý silný Bože! - Svätý nesmrteľný Bože! - Zmiluj sa nad nami! - Amen.

Túto modlitbu môžeme končiť aj ako „naliehavý“ deviatnik, ak ju povieme deväťkrát po sebe.

Dosahuje veľký účinok. Nikto a nič nie je väčšie, v koho mene by sme mohli poprosiť nebeského Otca, ako je sväté Meno, presvätá Krv, sväté rany Pána Ježiša a blahosladená Panna Mária! Ak ich obetujeme, natoľko si zaviazeme nebeského Otca, že je vylúčené, aby nás nevyslyšal. **Vierka Koleková**

Naše interview

Nový riaditeľ Rádia Lumen Karol Orban:

Cez Máriu k Bohu

Od 2. októbra 2003 bol menovaný na základe konkurzného konania do funkcie generálneho riaditeľa a konateľa Rádia Lumen pán PhDr. PaedDr. Karol Orban, PhD.

Širokej poslucháckej verejnosti na Slovensku nie je neznámy a ani oblasť, pre ktorú bol menovaný mu nie je nová.

Pôsobil v Slovenskom rozhlasе v rokoch 1993 - 1996 ako vedúci odbornej redakcie náboženského vysielania. Známy je ako moderátor a autor scenárov Slovenskej televízie a od roku 1996 pôsobí na Katedre žurnalistiky Filozofickej fakulty Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre, kde odovzdáva svoje praktické a teoretické skúsenosti budúcim pracovníkom médií, ktorí sa špecializujú na rozhlasovú a televíznu tvorbu.

*** V čom vidíte hlavný cieľ vysielania Rádia Lumen?**

- Hlavný cieľ vysielania Rádia Lumen vidím v sprostredkovaní bohatých a čo najširších spravodajsko-kultúrnych informácií poslucháčovi z aktuálneho diania v súčasnej dobe. Nie menej dôležité poslanie vysielania Rádia Lumen, na ktoré budem klásť dôraz, je aj v poskytovaní umeleckých hodnôt v celosvetovom kultúrnom kontexte s dôrazom na jeho národné či národnostné povedomie.

To znamená, že budem presadzovať tvorbu príťažlivých programov tak, aby prezentovali širokú škálu pôvodnej umeleckej tvorby s akcentom na najhodnotnejšie diela, nevynímajúc tvorbu mladých.

Mnohorakými formami kultúrno-umeleckej publicistiky chcem reflektovať na aktuálne problémy slovenského kultúrneho a umeleckého života so zreteľom na dianie súčasného a konkrétne duchovného sveta.

*** V čom vidíte dôležitosť programovej štruktúry Rádia Lumen?**

- V novej funkcii som pomerne krátko na to, aby som mohol zodpovedne vymenovať celú škálu programov, ktoré by Rádio Lumen mohlo vysilať. Nedá mi nespomenúť aspoň niektoré dôležité: je potrebné rozšíriť spravodajstvo, ustúpiť od neúmerného poučovania a vzdelávania a tento program aktualizovať so zreteľom na tie skutočnosti, ktoré som už uviedol v cieľoch. Pretože aj cez hudbu sa dá veľmi priblížiť k mladým ľuďom, a nielen k nim, chcem pristúpiť k citlivejšiemu výberu hudobnej produkcie Rádia Lumen.

Rádio Lumen je katolícke, kresťanské rádio, ktoré si buduje široké posluchácke zázemie nielen na Slovensku, ale aj v zahraničí, a preto by nemalo splynúť s ostatnými komerčnými rozhlasovými stanicami. Vyslovujem presvedčenie, že spoločnými silami sa nám podarí toto úsilie dosiahnuť.

*** Aké sú podľa Vás súčasné problémy kresťanského vysielania na Slovensku?**

- Pri kresťanskom masmediálnom pôsobení stojí na prvom mieste personálna otázka, kde absentuje požiadavka profesionálnej odbornosti. Rečová interpretácia je dôležitým faktorom a ovplyvňovateľom celkového vyznenia relácie. Mimoriadnu pozornosť chcem venovať aj obsahovej stránke vysielania. Za

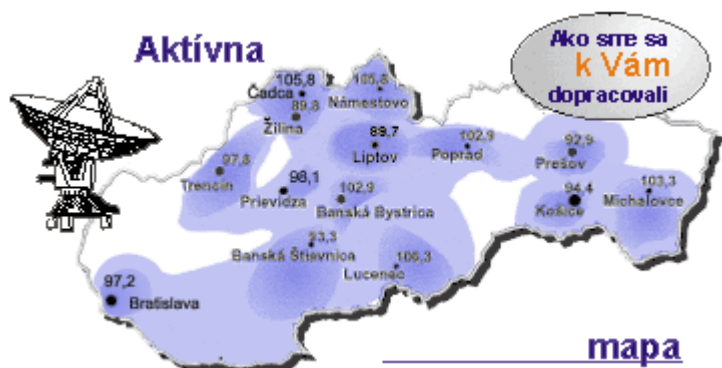
základ dobrého a úspešného vysielania považujem aj morálnu stránku pracovníkov, ktorí sa na zostavovaní programov i na samotnom vysielaní podieľajú.

*** Chystáte nejaké zmeny v programovej štruktúre?**

- Čo sa týka programovej štruktúry, aj tam plánujem určité zmeny. Zatiaľ ich nebudem zverejňovať.

*** Ste známy ako autor a moderátor rozhlasových a televíznych relácií. Neuvažujete o vytvorení svojej vlastnej relácie?**

- V súčasnosti nevidím svoje poslanie práve v tomto smere. Tým nechcem povedať, že k takémuto rozhodnutiu v budúcnosti nedospejem.

RÁDIO LUMEN s. r. o.

Kapitulská 2

974 01 Banská Bystrica

tel. 088 41 25 739

fax 088 41 25 737

<http://www.lumen.sk>

e-mail: director@lumen.sk

*** Plánujete aj personálne zmeny?**

- Tie budú úmerné štruktúre vysielania.

*** Vaše životné krédo?**

- Viete, v dnešnej dobe, ktorá prináša mnoho podôb pre každodenný život, som si vybral niečo podobné, možno povedať aj podľa vzoru Svätého otca - cez Pannu Máriu k Bohu.

*** Čo by ste na záver očakávali od našich čitateľov a poslucháčov?**

- Profesionálna tvorba náboženských programov v kresťanských médiách nie je ľahká ani jednoduchá. Vyžaduje prvotriednych a kompetentných redaktorov, kvalifikované a široké autorské zázemie, ako aj neustále kritické posudzovanie vysielaných programov a hľadanie nových, nevyskúšaných a neoverených foriem. Mali by byť nároční nielen na samotné vysielanie, ale aj voči sebe, čo predpokladá vysokú zodpovednosť pri vysielaniach. Chcel by som osloviť čitateľov a našich poslucháčov, aby nám posielali hodnotné príspevky, nové námety, aby sa ozvali aj kresťanské hudobné skupiny, aby sme sa vzájomne obohacovali, väčšmi otvárali tomu, čo treba a čo chceme počuť.

*Za rozhovor ďakuje: **Anton Selecký***

Ilustračná snímka: (a)

Don Gobbi / Aktuálne / Blahorečenie

Spolu so svätými

„Dnes je sviatok všetkých svätých a zajtra si pripomeniete, koľko duší sa spasilo, sú však dosiaľ ponorené v očistných mukách očistcových.“

V týchto dobách veľkého utrpenia musíte silne prežívať spoločenstvo svätých. Som Kráľovnou všetkých svätých. Som Vojvodkyňou jediného šíku.

Na všetky úklady, ktoré vám denne strojí Drak, Čierna šelma, Šelma podobná Baránkovi a zlí duchovia, majú odo mňa úlohu odpovedať silou a mocou Pánovi anjeli. Veľká je dnes ich nebeská moc, lebo ich posielam ničiť taktiku môjho Protivníka, založenú na oddaľovaní premnohých mojich úbohých detí od úcty, patriacej nášmu Bohu a na stále väčšom rozširovaní satanského kultu a čiernych omší.

Na túto zvrhlú rúhačskú akciu Démonov odpovedajú anjeli večným, hlbokým a neustálym klaňaním a oslavou Pána.

Spoločenstvo života so svätými raja je liek, ktorý vám dávam proti podlým a veľmi úkladným nebezpečenstvám, ktoré vám strojí dnes čierna šelma, slobodomurárstvo.

Pri ťažkostiach a výsmechu, ktoré proti vám používa Šelma podobná Baránkovi, utiekajte sa, moji milovaní synovia, k neustálemu spoločenstvu modlitby so svätými dušami v očistci. Toto spoločenstvo modlitby s dušami v očistci dáva im svetlo a útechu, že čas ich očisťovania bude skrátený a vám poskytne istotu a odvahu uskutočniť vo svojom živote môj plán, ktorý spočíva v tomto: Pomáhať vám plniť v každom okamihu Božiu vôľu Pána.

Dnes pozerám s radosťou na vás, zhromaždených pospolu v nebeskej záhrade môjho Nepoškrveného Srdca, aby ste prežívali onu úžasnú skutočnosť spoločenstva svätých, ktorá vás spája, pomáha vám a zaväzuje vás všetkých bojovať za úplné víťazstvo Kristovo príchodom jeho slávneho kráľovstva lásky, svätosti, spravodlivosti a pokoja na svet.

Dongo (Como), 1. novembra 1989, Slávnosť všetkých svätých

Dve legendy

Nestáva sa často, aby v jednej dobe žili na svete dve také význačné osoby, ako sú pápež **Ján Pavol II.** a **Matka Tereza**. Matku Terezu nazývajú aj „bosou legendou“, Jána Pavla II. zase „atlétom na Petrovom stolci“.

Obidvaja sú dôkazom, že skutočne žijeme vo výnimočnom čase. Keď zomrela Matka Tereza, o. biskup Pavol M. Hnilica povedal: Človek musí dostať strach, pretože takí ľudia, žijúci tu na zemi, ako bola matka Tereza, zadržávajú ešte Boží hnev.

Sv. otec v týchto dňoch je ešte stále medzi nami. Počúvajme dnes každé jeho slovo, ktoré je slovom Kristovho zástupcu na tejto Zemi. Je to druhý svätec, ktorý v tejto dobe hýbe svetovou verejnou mienkou. Naše Slovensko vyznamenal najmä svojím prorockým presvedčením, že **„Slovensko vždy bolo a zostane verné Kristovi!“** Matka Tereza, ktorá taktiež navštívila Slovensko, bude pamätať na nás, aby sme naplnili

jej odkaz lásky. Pretože ona doslova naplnila slová Evanjelia, čítané práve v deň jej blahorečenia: Kristus neprišiel na to, aby Mu posluhovali, ale aby slúžil.

V tých istých správach TV TA3 dňa 19. októbra, v ktorých komentovali blahorečenie Matky Terezy, nasledoval oznam, že v trnavskej nemocnici po troch dňoch čakania zomrel bezdomovec, ktorému odmietli poskytnúť ošetrovanie.

Je to výzva takmer ako priam od nej samej, že potreba služby lásky je na svete stále viac aktuálna...

(anse)

Našou apoštolskou autoritou povoľujeme, aby sa ctihodná služobníčka Božia Tereza z Kalkaty odteraz nazývala blahoslavenou!

Sv. otec pápež Ján Pavol II. týmito slovami dňa 19. októbra 2003, na 25. výročie svojho pontifikátu blahorečil matku Terezu.

* * * * *

Máme moc byť v raji s Bohom už teraz a byť s Ním šťastní už v tomto okamihu, ak milujeme ako On, ak dávame ako On, ak slúžime, ako slúži On.

Blahoslavená Matka Tereza

Misia Kráľovnej pokoja

Najkrajší dar

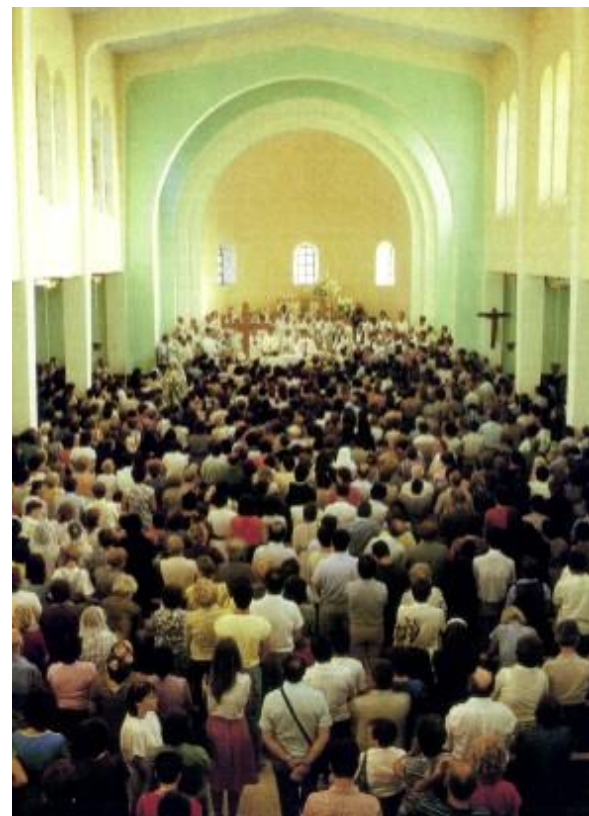
Drahé „deti Medžugoria“, chvála Ježišovi a Márii!

- **Počas pobytu v Medžugorí som bol 20. 9. svedkom jednej veľkej milosti, skutočného potvrdenia slov:** „Dar mojej prítomnosti medzi vami.“ Na konci anglickej sv. omše som videl na vlastné oči, ako sa jedna žena zdvihla zo svojho invalidného vozíka a podišla ku vchodu kostola. Povedala nám, že na vozíku bola 25 rokov!

- **Otec Daniel Papineau prišiel v septembri do Medžugoria so skupinkou pútnikov:** „Prvýkrát som bol na púti v Medžugorí v roku 2000, počas Veľkého jubilea. Prišiel som ako riaditeľ Svätyne Božieho milosrdenstva v Stockbridgi (USA). Počas púte sme sa mali na niekoľko dní zastaviť tu, potom v Ríme, kde sme mali nádhernú príležitosť byť so Svätým otcom. Tam som mal milosť slúžiť sv. omšu v jeho súkromnej kaplnke...

„Dôverne, na Máriinom Srdci, začnete pociťovať veľkú Prítomnosť. Pre kňaza je to veľký dar - cítiť blízkosť nebeskej Matky. A Ježiš nám dal tento dar z výšky kríža. Ako kňaz a marianista potrebujem pociťovať jej prítomnosť, unikáť roztržitosť. Nuž: prísť sem, to znamená oživiť vedomie tejto krásnej skúsenosti.

zo svojej misie, hovorili Ježišovi: Pane, uzdravovali sme v tvojom mene. Ježiš im odpovedal: „Ja viem, to je dobré, ale teraz choďte do ústrania a modlite sa! Potrebujete byť v pokoji a tichu s Bohom, vaším Otcom!“ Môj príchod sem je pre mňa príležitosťou nechať Máriu, našu Matku, hľadiť na moje srdce a

skúmať ho. Moje srdce možno priliplo k zlým spôsobom, k takým či onakým. V živote môžu naše srdcia ľahko prilipnúť. Kam prilipne naše srdce, tam sú naše city; kam ide naša energia, tam ide náš čas. Keď som tu bol na sviatok Sedembolestnej Panny Márie, pristihol som sa pri prechádzke, že som mal slzy v očiach, akoby niekto plakal prostredníctvom mňa, z lásky. Keď som sa potom „vynoril“, všimol som si, že tlkot môjho srdca bol jednotný s tlkotom Máriinho Srdca, a že Ona ma viedla k tlkotu Ježišovho Srdca. Hľa, prečo som sem prišiel!“

- **Tento kňaz prišiel s otcom Donaldom Callowayom.** Nevedel som si rozsah tohto obrátenia. Od 14 rokov sa Donald dopúšťal vydierania. „Prešiel som všetkým, čím chlapec môže prejsť, počnúc drogami už ako 11-ročný... Bral som heroín, ópium aj ďalšie drogy (crack, LSD), a to každý deň! Ako 20-ročný som mal skúsenosť so všetkými nehanebnosťami. Chcel som uspokojiť všetku svoju zmyselnosť. A ak bolo treba spať každý deň s iným dievčaťom, prečo nie? Žil som v pekelnom kruhu!“

Vo chvíli svojho obrátenia nebol katolíkom. „Nevedel som ani to, že existuje Panna Mária! Nemal som potuchy o tom, kto je Ježiš. Myslel som, že Ježiš je niekto ako vianočný dedo,

niekto, kto obšťastňuje deti." Jedného večera Donald radikálne zmenil smer svojho života, ktorý potom daroval Panne Márii. Keď sa minulý týždeň vracal do USA, napísal: „Medžugorie bolo uskutočnením jedného ‚sna‘. Potom, čo som sa ako 20-ročný odvrátil od z hedonizmu vďaka čítaniu jednej knihy o Medžugorí, snažil som sa 11 rokov dostať sa na toto miesto. Práve som vykonal svoju prvú púť. Ocitnúť sa tam ako čerstvo vysvätený kňaz bolo neuveriteľné! Vedel som, že to bude krásna cesta, ale nikdy som si nepomyslel, že až tak veľmi. Toto miesto je požehnané a zasvätené ako prameň obnovy v Cirkvi a vo svete!"

Jeho obrátenie je úžasným svedectvom, ktoré poukazuje na dôležitosť Máriiných slov: „Dar mojej prítomnosti medzi vami..., moja výzva je pre vás spásou“ (25. 9. 2003)! Keď sme s otcom Donaldom v Medžugorí natočili film, spýtal som sa ho, či jeho svedectvo bolo už publikované. „Je to kapitola jednej knihy, ktorá má vyjsť v angličtine, ale povedali mi, že nesmiem uviesť slovo Medžugorie.“ (Avšak na videu, ktoré chceme realizovať, rozpráva svoj príbeh celkom slobodne - a to bude účinkovať ako bomba!) Tí, čo v katolíckej tlači bránia čo len spomenúť Medžugorie, by si mali dávať pozor. Vo svojom poslanstve 25. 1. 1991 nás Panna Mária upozornila na satanovu silu dnes a povedala nám, že Boh ju poslal do Medžugoria, aby nám pomohla. „Začnite sa modliť ruženec! Jednoduchý ruženec môže robiť zázraky vo svete i vo vašom živote..." A v závere toho istého posolstva: „Ďakujem vám, že nezradíte moju prítomnosť na tomto mieste!"

- Zakladateľ komunity Blahoslavenstiev, Efraim, rád rozpráva epizódu, ktorá zohrala kľúčovú rolu v jeho objavení svätých, keď opúšťal protestantizmus. Vtedy (r. 1974) bývalo malé, zakladajúce jadro komunity na jednej fare v Provensálsku (južné Francúzsko). Jedného dňa Efraim cestoval vlakom a čítal knižku, ktorú mu vrúcne odporučil jeden katolícky priateľ. Bol to životopis sv. Serafima Sarovského, azda najväčšieho ruského svätca. Efraim zabudol na svoj obed a vychutnával každé svätcové slovo. Pochopil, že si nemá kúpiť jedlo, ale skôr sa postiť, aby bol pozorný k Duchu Svätému. A ten sa bez váhania prejavil.

Zatiaľ čo striedal modlitbu s čítaním, začul vnútorný hlas: „Kľakni si v kupé, nemáš sa za mňa pred ľuďmi hanbiť." Pred ľuďmi? Boli tam muži, ženy, mladí a jeden vojak... Nechcel počuť. Hlas naliehal. Znovu vzdoroval, ale po tretíkrát si uvedomil, že by takto zarmútil Ducha Svätého a že musí premôcť svoju samolúbošť a pokoriť sa z lásky k Milovanému. Kľakol si teda, zopál ruky a zavrel oči. Pocit, že ho niekto pozoruje, rušil ho v jeho modlitbe... V skutočnosti si to však nikto nevšímal!

Toto napojenie sa na jedného ruského svätca otvorilo Efraimovi dvere k „výstrednostiam bláznovstva ku Kristovi". Keď si znovu sadol, vnútorný hlas mu povedal: „Keďže si poslúchol, žiadaj, čo chceš." Po krátkom váhaní požiadal o dar neustálej modlitby pre komunitu.

Na faru sa vrátil neskoro v noci, ale všetkých bratov a sestry našiel v modlitbe. Táto epizóda bola začiatkom zvláštnej milosti pre komunitu, podobnej tej, ktorú prežívali aj medžugorskí vizionári v 80. rokoch, a ktorú nazývame „milosťou kladená základov": milosť spať veľmi málo a tráviť noci v modlitbe...

Drahá Matka, každý deň tohto mesiaca vezmeme do rúk ruženec a pomodlíme sa ho ako prejav vdáčnosti za pontifikát Jána Pavla II., ktorého milujeme.

Denis Nolan
Medžugorie 1. októbra 2003

Kňaz sa usmieva: „Ešte mám na ruke tetovanie!“

Drahé „deti Medžugoria“, chvála Ježišovi a Márii!

- **Dan vybral z vrecka fotografiu:** „To som ja, kedysi!“ Vtedy mal krúžky v ušiach i v nose a vlasy mu siahali po pás. Držal gitaru. „Celý môj život nebolo nič iné, len drogy, sex a rock and roll!“ Stretol som toho krásneho mladého kňaza na letisku. „Toto je moja prvá cesta do Medžugoria.“ A ukazuje na svoj rímsky kolárik: „To spôsobilo Medžugorie!“ - povedal s úsmevom. Potom mi **otec Donald Calloway, asistent pri svätyni Božieho milosrdenstva v Stockbridgi (USA), vyrozprával svoj príbeh:**

„Táto fotografia je z roku 1992, vtedy som mal 20 rokov. Môj život bol nevyrovnaný. Smútok, ktorý som spôsobil svojim rodičom, ich priviedol do Katolíckej cirkvi. Raz večer, toho roku, som zbadal knihu, ktorá sa povalovala na stole: ‚The Queen of Pesce visits Medjugorje‘, **od otca Pelletiera**. Otvoril som ju a - už som ju nemohol zatvoriť. Skončil som o tretej hodine ráno a čakal, kým vstane moja matka. Vedel som, že sa musím stretnúť s katolíckym kňazom. Keď som sa jej pýtal, kde ho môžem nájsť, bolo pre mňa ťažké vysloviť slovo ‚kňaz‘. Ústami som to slovo formuloval, ale nemohol som ho vysloviť. Bránila mi v tom pýcha. Keď som v to ráno kňaza našiel, povedal mi, že najskôr musí slúžiť sv. omšu a až potom sa môžeme porozprávať. Tak som si sadol vzadu v kostole a bol som prvýkrát prítomný na sv. omši. Potom som sa počul, ako hovorím kňazovi: ‚To bol skutočne na oltári Ježiš, však! Bol to skutočne On!‘ Počas jednej noci, pri čítaní knihy o Medžugorí, som dostal celú katolícku formáciu! Všetko som dostal! Napríklad som vedel, že pápež je náš otec, náš otecko!

Keď sa moji priatelia dozvedeli, že sa stávam katolíkom, všetkých som stratil. Hneď som napísal všetkým kňazským kongregáciám v Cirkvi a potom som si vybral tú, ktorá má v názve 2x Máriino meno: Mariani od Nepoškrvneneho počatia Panny Márie. Pretože som nemal dokončené štúdium na gymnáziu, musel som študovať 10 rokov, aby som sa stal kňazom. Vysvätený som bol pred tromi mesiacmi. Teraz máme v Stockbridgi 9 kandidátov a každé z týchto povolání sa zrodilo v Medžugorí! Mária sformovala neuveriteľnú armádu ‚maličkých‘ po celom svete. Zatiaľ sú skrytí. Jedného dňa svoju armádu vypustí a v ten deň budú Nepriateľovi vzaté späť všetky jeho víťazstvá. Bude to neuveriteľné! Máriina armáda je už tu, v pohotovosti!“

Moja žena a ja s tým úplne súhlasíme. V prítomnosti toho mladého kňaza človek cíti pokoj a silu. S úsmevom nám **otec Calloway** ukazuje svoju ruku: „Ešte mám tetovanie!“

Z Ameriky sme odleteli spoločne, aby sme boli v Medžugorí 11. septembra, v deň, ktorý sa pre celý svet stal symbolom nečestnosti. Zdvojnásobme svoje úsilie a pracujme spoločne, aby sme dali svetu iné znamenie: „Medžugorie je pre vás znamením a výzvou - modliť sa a prežívať dni milosti, ktoré vám Boh dáva!“ (25. 4. 1994).

Milosť Medžugoria preplávala oceán, aby sa dostala k dvadsaťročnému Donaldovi Callowayovi prostredníctvom knihy, čo je tiež jedna „parcelka“ oznamovacích prostriedkov.

Nezabudnite na svoj desiatok ruženca za dobrý výsledok nášho zámeru: používať televíziu na to, aby sme prinášali svetu Máriine výzvy.

- **Pred dvoma týždňami sa začal na univerzite Notre Dame nový prednáškový rok.** Moja žena a ja sme doma tiež obnovili piatkový ruženec pre študentov, i sobotňajšiu „medžugorskú“ sv. omšu v krypte Najsvätejšieho Srdca. Okrem prázdnin, študenti sa tuschádzajú v sobotu o 11. h okolo sochy Panny Márie, aby sa modlili ruženec a aby Matku Božiu vo chvíli zjavenia v Medžugorí (v Indiane o 11.40 h) privítali. Potom sa zúčastňujeme na sv. omši. Minule mala byť o niečo neskôr v bazilike dôležitá slávnostná bohoslužba a my sme pre našu sv. omšu nemali kňaza. Ale neodriekli sme ju a boli sme pokojní: náš nebeský Otec sa o nás postará. Aj keď nás bolo málo - bol to začiatok roka - vnímal som vďačnosť Neba a jeho obdiv nad rozhodnutím študentov, ktorí odložili nabok svoje osobné činnosti, aby sa mohli spoločne pomodliť a privítať príchod Panny Márie do Medžugoria. Otec bol iste hlboko vďačný!

Keď prišla hodina sv. omše, jeden študent si všimol staršieho muža, ktorý vošiel do krypty a zostal stáť vzadu, sám...

„Áno, ja som kňaz! Áno, rád by som slúžil sv. omšu!“

Povedal nám, že hneď po príchode do Notre Damu čítal, že Orestes Brownson je pochovaný v tejto krypte a že - nevie prečo - ho napadlo ísť sa sem pozrieť.

„Prišiel som sa pozrieť na hrob a našiel som prvých kresťanov!“

Prekypoval detinskou láskou k Panne Márii, mal nevyčerpatelné množstvo príbehov o jej materinskej starostlivosti, hovoril, ako veľmi ju miluje! Tesne pred požehnaním spomenul príbeh z dejín Cirkvi, keď niekto ako on teraz prišiel ako odpoveď na prosebnú modlitbu, a potom zmizol. „Takže, ak vojdem týmito dverami do sakristie a už nevyjdem, budete vedieť prečo!“

Pravda, **Mons. Mc Donald** nezmizol, ale šiel sa obliecť do liturgického rúcha, aby predsedal veľkej slávnosti, ktorá sa mala začať v bazilike a ktorá bola dôvodom jeho príchodu do Notre Dame.

- **V Medžugorí vidíme z okna kríž na vrchole Križevca, ktorý večer žiari svetlom.** Je to dar farnosti k sviatku Povýšenia Sv. kríža. V týchto posledných dňoch neustále dolieha do údolia ozvena modlitby. Pútnici prišli z celého sveta. Bol to nezabudnuteľný zážitok. Početné simultánne preklady na vlne FM a veľké televízne obrazovky po oboch stranách vonkajšieho oltára umožňovali všetkým prítomným sledovať bohoslužby. Františkáni a všetci ľudia v službách farnosti sú skutočne obdivuhodní. Zo skúsenosti viem, koľko času a práce si vyžaduje príprava jednoduchého víkendu pre tisícky ľudí raz za rok, aj keď všetci hovoria rovnakou rečou! Nuž, každodennou skúsenosťou tejto farnosti je - odpovedať na duchovné potreby ľudí z celého sveta!

Matka, vďaka za Medžugorie, za františkánov i za túto farnosť!

Denis Nolan, Medžugorie 15. septembra 2003

Temné pozadie homeopatie (I. časť)

Som detská lekárka, matka štyroch detí. Po opakovanom odporúčaní homeopatických liekov pre deti (prírodná liečba, bez vedľajších účinkov) som sa prihlásila do Slovenskej homeopatickej spoločnosti - SHS. Je to spoločnosť lekárov a farmaceutov a podľa stanov organizuje vzdelávacie podujatia na Slovensku len pre nich.

Homeopatia je súčasťou alternatívnej medicíny. V zahraničí ju používajú popri lekármi aj školení liečitelia. Na Slovensku sa SHS snaží legislatívnymi zmenami stať súčasťou medicíny vedeckej, preto laických liečiteľov

neprijíma. V rokoch 1991 - 1993 prešli homeopatické lieky registráciou v Skúšobnom ústave kontroly liečiv - SÚKL a sú bežne dostupné v lekárňach. V roku 1995 dostal Inštitút RHODON-S - francúzska škola homeopatie (BOIRON SK) - súhlas na zaradenie homeopatie do ponuky dobrovoľných prednášok na Jeseniovej lekárskej fakulte UK v Martine. Tieto fakty iba zdanlivo svedčia o vedeckom charaktere homeopatie.

Pretože na Slovensku nebola tradícia homeopatie, prvé kurzy viedli lektori zo zahraničia. Podľa toho hovoríme o škole francúzskej, rakúskej, anglickej, indickej. Medzi jednotlivými školami sú odlišnosti, ale základné princípy homeopatie sú všade zachované:

*** 1. princíp: similia similibus curantur - podobné sa lieči podobným.**

To znamená, že ak zdravý jedinec požíje veľké dávky napr. chinínovej kôry, pocíti na sebe chorobné príznaky. Ak takéto príznaky nájdeme na chorom pacientovi, chinínová kôra ho vylieči.

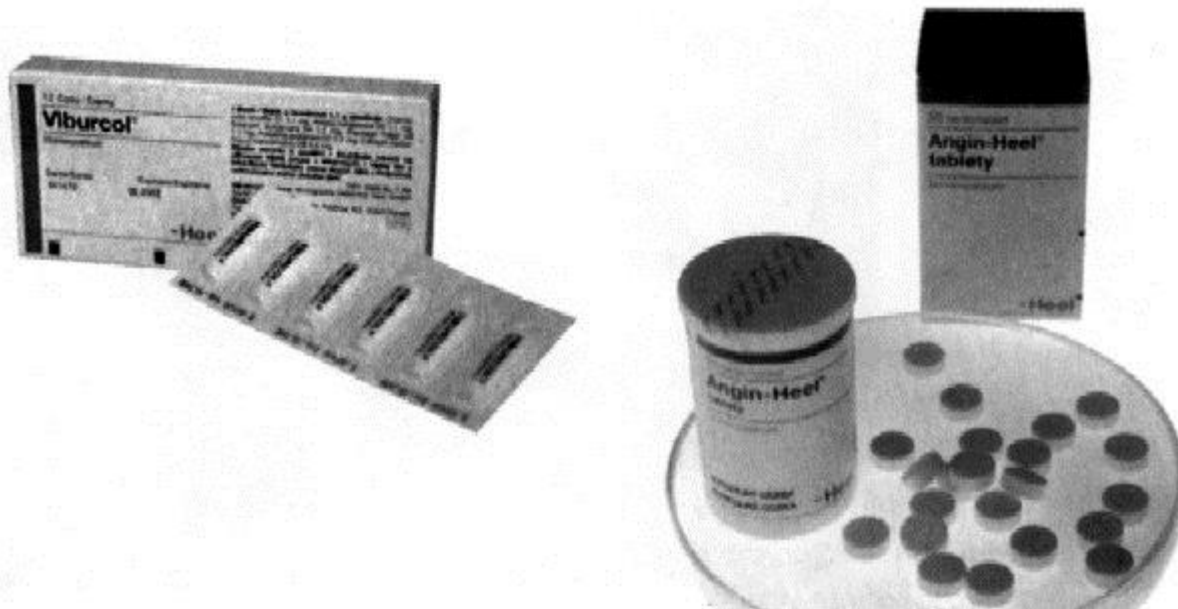
*** 2. princíp: princíp riedenia.**

Objavitel' homeopatie, nemecký lekár Hahnemann, zistil, že účinky látky pretrvávali, i keď ju riedil. Dokonca účinky boli hlbšie a účinnejšie na organizmus. Viacnásobným pretrepaním sa dosahuje dynamizácia účinnej látky v rozpúšťadle.

Ja som sa začala vzdelávať v homeopatii v roku 1995. Absolvovala som rakúsku školu, z ktorej mám i skúšku, ďalej som navštevovala prednášky z indickej - Revolučnej homeopatie, kurz BIHOST - metóda biochemicko-homeopatickej regulácie metabolizmu.

Ako lekárka a matka malých detí som bola liečbou homeopatickými liekmi nadšená. **Moje deti takmer 5 rokov nebrali antibiotiká.** Infekty dýchacích ciest im prechádzali rýchle a bez komplikácií. Vysoké teploty pri virózach poklesli a ochorenie ďalej nepokračovalo. Dcére som homeopatikami vyliečila bronchitídu potom, čo jej nezabrali nasadené antibiotiká. Mne na druhý deň po podaní homeopatika zmizla bradavica. Popálenina na ruke sa po aplikácii homeopatickej masti zahojila bez jazvy. Deťom som podala konštitučný liek a pri akútnych stavoch som používala i polykompozitné prípravky. Účinky homeopatických liekov, ak boli nasadené správne, boli také evidentné, že nešlo o placebo efekt.

Vedľajšie účinky homeopatických liekov sa nikde neuvádzajú. V prvých rokoch používania homeopatie som bola taká nadšená úspechmi liečby, že som negatíva nepripúšťala. Až po dlhšom používaní som zistila, že vedľajšie účinky sú: na telesnej úrovni síce veľmi ojedinelé, ale závažné na psychickej a duchovnej úrovni! V detskom veku psychika dozrieva, preto sú následky o to ťažšie.

Homeopaticky som liečila svoju rodinu a známych. Nemala som otvorenú prax, ale uvažovala som o tejto možnosti. Každý vyliečený pacient ma pobádal ďalej sa vzdelávať. Prípady prezentované na seminároch boli udivujúce - vyliečený pacient so sklerosis multiplex, zlepšená astma...

Pri homeopatickom vyšetrení som postupovala klasickou cestou. Vzala som podrobnú anamnézu, pýtala som sa na činnosť fyziologických funkcií (dýchanie, trávenie, vylučovanie, spánok), na okolnosti, za ktorých sa zlepšujú alebo zhoršujú chorobné príznaky, na psychické črty, na sny... Snažila som sa vyhľadať kľúčové, vedúce, nápadné symptómy, repertorizovala som ich (v homeopatickom repetitóriu som podľa symptómov vyhľadala homeopatický liek).

Takto vedené vyšetrenie pacienta mi trvalo 1-1,5 h. Snažila som sa podať konštitučný liek. V akútnych stavoch som podávala lieky na základe osvedčených indikácií alebo polykompozitné lieky.

Postupne som prišla na to, že ak chcem robiť homeopatiu rýchlejšie a účinnejšie, potrebujem i prístroje. Kúpila som si merací prístroj založený na **EAV-metóde**. Týmto prístrojom sa môže pacient otestovať, čím sa overí správnosť homeopatického lieku. Pomocou neho sa dá potrebný homeopatický liek i vyrobiť.

Druhý prístroj, ktorý som kúpila, bol vreckový **diár - PSION**. Podobá sa väčšiemu mobilnému telefónu. Na displej sa dá napísať názov homeopatika, meno pacienta... **Stlačením klávesy sa podá homeopatický liek priamo pacientovi, alebo sa pošle ako SMS správa priamo do organizmu pacienta. Neuveriteľné!!!** Ale veď homeopatia je informačná liečba! Tomuto som uverila. Prístroj som niekoľkokrát použila. Fungovalo to!

Pýtala som sa, akú informáciu vysiela prístroj, keď to funguje? Môj brat (elektronický inžinier so zameraním na lekárske prístroje) ma nazval naivnou, keď verím na také veci. Po prezretí prístroja skonštatoval - to je obyčajný diár vyrobený v roku 1989. Nerozumela som tomu.

Homeopatia vychádza z 2 princípov. Ale akým mechanizmom pôsobia homeopatické lieky na ľudský organizmus, to zatiaľ nikto vedecky čiže experimentálne nedokázal.

Sú na to len rôzne hypotézy:

- **A** - homeopatický liek priamo zvýši vitálnu energiu pacienta a tým organizmus sám zvládne chorobu. (Vitálna energia je energia v živých sústavách, ale zatiaľ ju nikto fyzikálne, chemicky nedokázal.)

- **B** - hypotéza francúzskeho profesora biochémie Benvenista o „pamäti vody“. Profesor tvrdí, že voda si uchováva pamäť molekuly, ktorá v nej pláva. Vyvolal búrku kritiky vo vedeckom svete. Hypotéza je v protiklade k poznatkom fyziky a chémie. Podľa hypotézy voda by mala pamäť všetkého, čo v nej plávalo!

- **C** - homeopatia je informačná liečba. Vychádza z teórie, že informácia je popri hmote a energii tretím stavebným prvkom vesmíru. Podľa tejto hypotézy v homeopatických liekoch lieči nie chemický účinok, ale informácia! Informácia nasmeruje imunitný systém človeka tak, aby sa sám uzdravil.

- **D** - teória vlnenia veľkých molekúl?

Som veriaca a stále som sa pýtala, prečo niektorí ľudia odmietajú homeopatiu. Videla som pacientov, ktorí boli homeopatickými liekmi vyliečení. Nevedela som, ako účinkuje, ale nikto mi nedal uspokojivú odpoveď, čo je na homeopatii zlé. Túžila som poznať pravdu a prosila som Boha, aby mi ju ukázal.

V apríli 2001 sa mi dostala do rúk kniha **MUDr. Judith Erdélyovej: „Alternatívna medicína vo svetle Biblie“**.

(Dokončenie v budúcom čísle)

* * * * *

mama Milka - lekárka

PS: Kto by chcel nadviazať kontakt s pani doktorkou Milkou, môže jej napísať na adresu:

Modlitby matiek - Homeopatia, P. O. BOX 137, 851 00 Bratislava 5.

Kauza Report / Z ČR

David a Iva REJLOVCI – vydavatelé Mezinárodního Reportu:

Jsme katolíci!

Milí přátelé, v minulom čísle M ROSY sme uverejnili správu o Stanovisku Českej biskupskej konferencie k mesačníku Mezinárodní Report, ktorý vydáva spoločnosť Triality pod vedením Davida a Ivy Rejlovcov a ktorý sledujú aj mnohí čitatelia na Slovensku. Predmetom napadnutia a „neodporúčania“ Reportu čitateľom zo strany ČBK boli už zrejme predtým publikované články proti EÚ a tzv. ekumenizmu (liberalizácii učenia Cirkvi). Tento stav vyvrcholil správou o tzv. Kirchentagu v dňoch 29. - 30. mája t. r. v Berlíne, o ktorom vydal Sekretariát ČBK dve odlišné správy. Dnes prinášame náš rozhovor s Davidom Rejlom, ktorý objasňuje viaceré aspekty stavu katolíckej publicistiky Reportu, ako aj postoj biskupov k nej.

tariát ČBK dve odlišné správy. Dnes prinášame náš rozhovor s Davidom Rejlom, ktorý objasňuje viaceré aspekty stavu katolíckej publicistiky Reportu, ako aj postoj biskupov k nej.

- Dávid, ako ste spolu so svojou manželkou prijali zákaz predaja Reportu v kostoloch celých Čiech aj Moravy?

Co se týká samotného prodeje, tento zákaz byl i je bezpředmětný. Znáám pouze asi tři místa v celé republice, kde se Report prodává v kostele. Dopad i záměr této výzvy je však daleko závažnější.

Získaly snad imprimatur biskupů pořady České televize a televizí Nova a Prima, jež jsou v každém čísle Katolického týdeníku zveřejňovány? Výzva má odradit čtenáře od čtení Reportu. Je to pro mě i moji ženu velice bolestivé, ale zároveň nikterak překvapivé. Za osm let vydávání Reportu jsme už zažili mnohé.

- Aká je podľa teba príčina tohto postoja biskupov?

Jak vyplývá z dopisu Mons. Duky a z osobního setkání s ním, jsou zde dvě kritická témata: pražská Katolická teologická fakulta a náš vstup do EU.

- Prečo ste zaujali pozíciu proti vstupu do EÚ, keď Svätý otec je „za“?

Svatý otec jistě nesouhlasí s dnešní podobou EU. To by protiřečilo všem jeho výzvám k ochraně života, rodiny a zachování křesťanského vidění světa.

Zlost a kampaň, která se proti nám rozpoutala, jen svědčí o nedospělosti našich kritiků a jejich netolerantnosti. Výrazy jako: zaprodanci, odpadlíci, schismatici, odejděte z této země, nečtěte, nespolepracujte - silně připomínají dobu nedávno minulou!

Stalo se to, co jsme očekávali - naše republika vstoupila do EU. Naši kritici budou mít plnou možnost dokázat, že jsme se ve svých předpovědích mýlili...

- Svätý otec však taktiež vyzval k vstupu do EÚ...

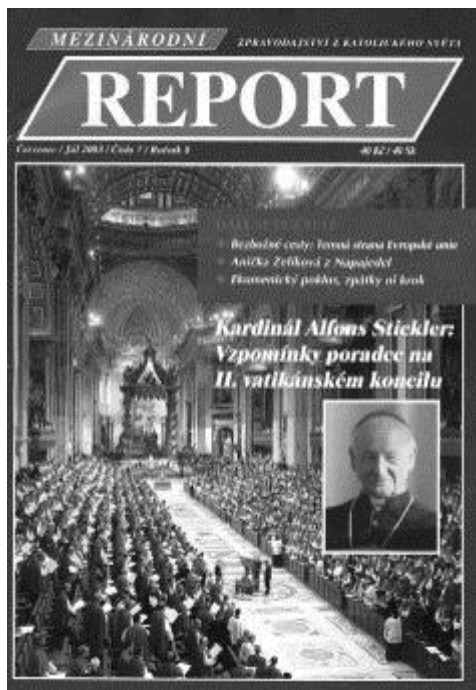
Ano. Ale on také vydal daleko závažnější dokumenty k šíření Kristova katolického učení, k ochraně lidského života, proti eutanázii, proti válce v Iráku a pod. Nikdy jsem však neviděl, že by biskupové vzali cokoli z jeho prohlášení s takovou vervou a vážností jako vstup do EU.

- Ako si teda predstavuješ postoj biskupa?

Za osm let vydávání Reportu jsme se osobně setkali jen dvakrát se dvěma biskupy, kteří kriticky hodnotili Report. Obě tato setkání byla iniciována námi. Při těchto setkáních jsme ani v nejmenším nepocítili starostlivou lásku otce ke svým dětem.

- To ma privádza k vete v záhlaví Reportu o oddanosti biskupom. Ste biskupom skutočne oddaní?

Naší motivací říkat na stránkách Reportu pravdu je naše láska ke Kristu, jeho učení, jeho Církvi a i našim biskupům.

Vyzývám kohokoliv, aby nám věcně dokázal, kde jsme v Reportu uveřejnili cokoli proti víře, nebo kde jsme vědomě překrucovali skutečnost.

- Ako má teda čitateľ pristupovať k tomu článku v Katolíckom týdeníku?

Článek v KT je nejen žalovatelný, ale především lživý. Nikde ve svém prohlášení biskupové neříkají: „Neodebírejte Report!“ Obracejí se na své kněze, aby Report jako tiskovina bez církevního schválení nebyl prodáván v kostele. KT se dále proviňuje proti obchodnímu zákoníku skutkem nekalé konkurence, když vyzývá, aby lidé neodebírali konkurenční časopis.

Sekretariát ČBK sám manipuluje s fakty a uvádí lidi v omyl. Přepřacování původní již vydané tiskové zprávy je v rozporu s novinářskou etikou.

- Čo sa českým biskupom na Reporte nepáči?

Musíme mít vždy na paměti, že tu nejde o Report, Wolfa, Rejla nebo Semína, ale o spásu duší. A ta přichází jedině skrze Ježíše Krista a jeho mystické Tělo - Katolickou Církev. Té se snažíme sloužit.

Nedávno se mě přišel jeden kněz, který řekl, že přichází ve jménu církve a měl tento návrh: Přestaň spolupracovat ze Semínem, Peroutkou a Malým, změň přístup ke KTF, já budu pracovat jako šéfredaktor, tvůj biskup s tebou bude zadobře a Report se bude prodávat ve všech farnostech. Co k tomu dodat?

- Nebolo by lepšie a rozumné s týmito „problematickými“ autormi prerušiť spoluprácu?

Tito autoři jsou hluboce věřící lidé, žijící plně svůj vztah s Kristem. Ne ve všem spolu souhlasíme, ale jejich příspěvky jsou posuzovány z hlediska učení Katolické církve. Report má mnoho příznivců z řad kněží, kteří jakýkoliv sporný článek posoudí.

- Kto sú vlastne čitatelia Reportu?

Průměrný věk našeho čtenáře je 48 roků. Vzdělání středoškolské s maturitou má 38,5 % a vysokoškolské 31 % čtenářů. Report odebírá 253 kněží, kteří na jeho vydávání přispěli mimo rámec předplatného jen v tomto roce skoro 70 tisíci korunami.

Co bude dál? Report tajně kluje kláštery. Kněží nás ujišťují o své podpoře a odsloužených mší svatých za Report. Věřící předplácejí svým známým, aby vyrovnali ztrátu způsobenou útokem v Katolickém týdeníku. Liberálové mohou zničit nás i náš časopis, ale neumlí hlas tisíců věřících, kteří touží po rázném a milujícím vedení. Zatímco náš Svátý otec prochází svou poslední Kalvárií, všechny liberální síly jsou již v plném nasazení, aby příští papež reprezentoval právě jejich snahy.

- Je namieste - kritizovať biskupov?

Mohu na adresu biskupů říci jen toto: jsme katolíci, údy stejného Těla jako vy. Milujeme a vyznáváme stejného Krista jako vy. Toužíme po stejném nebi. Jíme ze stejného Těla. Nebudte politiky, diplomaty, administrátory ani diktátory, ale Kristem mezi námi.

Zhováral sa: **Anton Selecký**

Ilustračné foto: (a)

Z ohlasov čitateľov Reportu:

Vážení Otcové biskupové!

(z otvoreného listu)

V dnešní době, kdy pokračuje masové vyvražďování nenarozených dětí, kdy se o legalizaci homosexuálních svazků hovoří jako o téměř hotové věci a kdy se uvažuje o uzákonění eutanazie; kdy na školách dochází k demoralizování dětí prostřednictvím tzv. „sexuální výchovy“ a kdy katolickým rodičům, kteří své děti brání, je jako „fundamentalistům“ již zcela otevřeně vyhrožováno ve sdělovacích prostředcích - věřím, že s Boží pomocí a pod ochranou Panny Marie bude Mezinárodní Report vycházet i nadále, ku prospěchu věřících i Vás biskupů. V Kristu a Marii

Jan Hofírek, Prace, 26. srpna 2003

* * * * *

Já sám zůstanu Vaším odběratelem nadále. Ujišťuji Vás svými modlitbami za příznivé vyřešení této situace, jakož i za dary Ducha Svatého pro všechny, kteří tak rozhodli a volili raději tuto cestu, než aby přiznali, že se někdy mylili a že vše nebylo správné, co udělali.

Karel Sadila, Vsetín

* * * * *

Šéfredктору KT Mgr. A. Randovi

Výzva českých a moravských biskupů proti rozšiřování Mezinárodního Reportu se tak jeví jako tragický omyl, a co horšího - jako záměrná poprava církevním liberálům nepohodlného kritického měsíčníku, který věřící veřejnost tolik potřebuje. Kdyby byl Mezinárodní Report plný nepravd, nehodný důvěry čtenářů, nebylo by nic lehčího, než je kvalifikovaně vyvracet třeba i na stránkách KT.

Ing. Milan Růžička, Brno

Obnovení pobožnosti

Srdečně zveme všechny ctitele Panny Marie, kněze, řeholníky a řeholnice, mariánské modlitební skupiny, hnutí a komunity k pobožnosti, která se dříve konala u Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí. Tato pobožnost se koná každého třetího v měsíci v kostele svatého Jiljí.

Naším přáním je obnovit původní pobožnost, která byla předepsána nadací císaře Ferdinanda III. bezprostředně po vztyčení Mariánského sloupu roku 1650. Toto náměstí bylo místem mariánské úcty již

dávno před jeho zbudováním. Velmi dlouho předtím zde byla uctívána Madona Rynecká. Pobožnost ustanovená pro Mariánský sloup byla pobožností děkovnou, měla Pannu Marii uctívat. Bylo to díkyvdání za veškerou ochranu a pomoc, kterou Ona kdy poskytla městu, a to nejen při obléhání třemi švédskými armádami v roce 1648. Z velké vděčnosti bylo tehdy při zřízení sloupu ustanoveno, že se pobožnosti u Mariánského sloupu budou konat každou sobotu, o každém mariánském svátku a o každé vigílii k tomuto svátku. Celkem se konaly tyto pobožnosti 63-krát ročně - o 51 sobotách, šesti hlavních mariánských svátcích a šesti vigíliích. My se při obnovení této pobožnosti nedržíme striktně historického schématu. Po zpěvu Loretánské litanie následuje zásvětná modlitba k Panně Marii, modlitba Anděl Páně a modlitba Posvátného růžence. Pro začátek se chceme scházet jen dvanáctkrát ročně, vždy každého třetího v měsíci.

Začátek pobožnosti je vždy v 17.45 h. Po modlitbě Posvátného růžence v 18.30 h následuje vždy Mše svatá ke cti Matky Boží Panny Marie. Ještě jednou vás všechny co nejsrdečněji zveme!

Vérité, Praha

Slovo mladých / Reagujete

Láska premieňa svet

Po prašnej ceste kráča muž. Nesie si kríž. Za chrbtom mu kvília lútosťou premožené ženy. „Dcéry jeruzalemské, neplačte nado mnou, ale plačte samy nad sebou a nad svojimi deťmi.“ Veta, ktorá ostro preniká do duše každej matky. Zodpovedá matka za činy svojho dospelého dieťaťa? Rozvedený, alkoholik ... A predsa ho musí niekto milovať. Je to jeho matka, ktorá ho vkladá do Božej náruče a prelieva za neho slzy kajúcnosti. Za lásku jej povie: „Nepotrebujem ťa!“, a ostatní: „Je to jej chyba, všetko mu dovolila, rozmaznávala ho, dávala mu peniaze na pijatiku.“

Mária (42 r.), výtvarníčka, matka 2 detí, mi napísala:

„Moje dve deti sa prestali modliť a prestali chodiť do kostola. Dcéra Lucia, štrnásťročná, začala fajčiť a piť a túla sa každý deň s kamarátkami, nič doma nerobí, nechce sa učiť, ťahala školu na štvorky. Hrozí jej, keď nás vystahujú, že pôjde do detského domova. Syn Peter, 18-ročný, je výborný huslista.

Pomocou modlitieb som našla kňaza a biskupa, ktorí za neho obetovali 30 gregoriánskych omší a prestal fetovať! Teraz sa modlím za deti v Modlitbách matiek. Chcem zachrániť svoje deti! Peter je veľmi nadaný. Školu ťahá bez učenia na štvorky, jazyky na jednotky. Vychovávajú ho moji rodičia, lebo ja mu nemám čo dať jesť. Oblečenie pre celú rodinu máme z charity. Môj rozvedený manžel prepadol alkoholizmu, neplatí byt. Núti nás, aby sme ho živili, býva opitý a agresívny, týra nás psychicky a fyzicky.

S finančnými ťažkosťami je to život na nevydržanie. Ja chcem zachrániť aj jeho. Môj otec je tyran, ničí moju matku... Ja nemám peniaze na živobytie, ale Ježiš sa každý deň o mňa postaral. Každý deň je nový zázrak v mojom živote.“

Ako vznikli Modlitby matiek

Pred ôsmimi rokmi sa Veronika a Sandra, staré matky, rozhodli, že urobia niečo pre svoje deti aj pre deti na celom svete.

V roku 1995 na katolíckej charizmatickej konferencii v mestečku Walsingham sa Sandra zobudila na hlas: **Modli sa za svoje deti.** Po chvíľke sa tento hlas znovu zopakoval. Pretože sa celý život modlila za svoje deti, nevedela, čo od nej Pán chce. Dohodli sa s Veronikou, že sa budú modliť jeden desiatok Radostného ruženca - „ktorého si Panna v Betleheme porodila“ za to, aby spoznali Božiu vôľu.

Po mesiaci týchto modlitieb im Pán Ježiš ukázal, že túži po tom, aby mu matky odovzdávali deti do rúk. Pán Boh túži po tom, aby sme ho chválili a aby sme mu vzdávali vďaky. Veronika napísala list o tom, ako sa modlia a tak sa list dostal aj na Slovensko k pani Márii.

Mária bola slobodná, preto ponúkla list svojej kamarátke. „Dvakrát som ho odmietla. Mám dosť svojich povinností a nemám chuť sa s niekým modliť, veď sa modlím sama,“ píše Jana. Napokon dala list preložiť.

„Drahá priateľka,

som veľmi rada, že Ti môžem povedať niečo o ‚Modlitbách matiek‘. Počas istej doby sme obe, moja švagriná Sandra a ja, cítili potrebu modliť sa odovzdanejšie, aby sme tým zápasili s problémami týkajúcimi sa našich detí. Cítili sme sa povolané začať s novou modlitebnou skupinou, ktorá by sa modlila špeciálne za deti, a pozvať aj iné matky, aby sa k nám pripojili... Počas prvých dní, keď som sa modlila,

aby nás Pán viedol a udržal na správnom chodníku - otvorila som náhodne Bibliu. Aké nádherné potvrdenie - ak by som prehľadala celú Bibliu, nenašla by som lepšiu verš:

„Prestaňte plakať a utrite si slzy, všetko, čo ste urobili pre svoje deti, nezostane bez odmeny.“

(Porov. Jer 31,16-17: Toto hovorí Pán: „Zabráň svojmu hlasu plač a svojim očiam slzy, veď tvoja námaha dostane odmenu, hovorí Pán, vráti sa z nepriateľskej krajiny. Je nádej pre tvoju budúcnosť - hovorí Pán, synovia sa vrátia na svoje územie.“

(Sväté písmo, SSV, Trnava 2000)

A vtedy sa to stalo

Zrazu som vedela, že tento list je pre mňa, a tiež som vedela, že Pán Ježiš odo mňa nič iné nechce, len aby som si našla niekoho, s kým sa budem modliť. Začali sme sa modliť s mojou kamarátkou Ankou v júni 1996 a mysleli sme si, že sa k nám už nikto nepridá. Modlíme sa totiž ráno o 5.00 hodine. Ale Pán Ježiš mal úplne iné plány. Len sme sa modlili a hovorili sme známym o tom, že sa modlíme za svoje deti. A Pán Ježiš nám sám posielal do našich skupín nové a nové mamy. Nikoho sme nevolali, nič sme neorganizovali. A dnes je na Slovensku veľmi veľa skupín MM.“

Mamy svoje stretnutia začínajú vždy vzývaním Ducha Svätého, modlia sa za ochranu, jednotu, chvália Boha, čítajú zo Svätého písma, ďakujú za materstvo. Svoje deti, narodené i nenarodené, odovzdávajú Bohu. Vznikli aj skupinky Modlitby otcov. Muž, ktorý svoje problémy nepolieva pivom, ale im čelí v modlitbách, zaslúži si uznanie.

Napokon vznikli ešte skupinky Deti viery, ktoré sa modlia tancom, spevom a divadlom. Veronika vymenila svoj dom za väčší. Tak vznikla komunita Útecha, ktorá všetko zastrešuje. MM sa rozšírili už do 72 krajín (Kanada, Rusko, Portugalsko, Francúzsko, Nemecko, Malta...). Veronika posielala listy na 4500 adries, asi 3 na Slovensko.

* * * * *

Odpovedá **Jana Pajanová**, koordinátorka hnutia MM na Slovensku.

- Kde všade existujú skupinky a ako ich možno vyhľadať?

Sú na celom Slovensku vo veľkých mestách aj v celkom malých dedinkách. Listy MM posielame na 1300 adries. Jeden do jednej skupinky. Keď má niekto záujem pripojiť sa k MM, môže sa s nami skontaktovať a my mu poradíme, ku ktorej skupinke sa môže pripojiť.

- V brožúrke MODLITBY MATIEK sa píše, že členky patria k rôznym vierovyznaniam. Hnutie vzniklo v nejakej cirkvi, alebo má ekumenický charakter?

Hnutie vzniklo ako ekumenické, je teda pre všetky matky, ktoré prijali vo svojom živote Pána Ježiša. Zakladateľky sú mamy z Rímskokatolíckej cirkvi. V Anglicku sa modlia mamy anglikánky s katolíčkami, v Rusku mamy katolíčky s pravoslávnyimi, u nás mamy katolíčky s evanjeličkami.

- Ako často sa stretáva skupinka?

Skupinka sa stretáva raz za týždeň, vždy v ten istý deň a v tú istú hodinu.

* * * * *

Ďakujem **Ing. Jane Pajanovej**, koordinátorke hnutia MM, za spoluprácu a materiály.

Spracované podľa materiálov **Modlitby matiek z komunity Útecha, P. O. Box 137, 850 00 Bratislava**, e-mail: modlitbymatiek@yahoo.com

Monika Školnová

Ilustračné foto: (a)

Máš problém, otázku?

Napiš Monike!

Môžeš jej písať na adresu:

Monika Školnová, Prievadzská 130/87, 972 46 Čereňany

prípadne mailovať na e-mail: Monika Školnová, monsko@pobox.sk

TV Markíza: ROMAN

Film na zamyslenie

Dňa 14. októbra 2003 v relácii „V tieni“ odvysielala TV Markíza dokument pod názvom ROMAN. Naše združenie v spolupráci s Markízou takto zverejnilo príbeh mladého chlapca - narkomana, ktorý v krátkom čase po nakrútení jeho výpovede zomrel. Milí priatelia, dostali sme od Vás množstvo ohlasov, ktoré v sebe obsahujú najčastejšie otázky jednak na našu spoluprácu s Markízou, jednak na samotný príbeh. Naša ďalšia spoločná relácia bude odvysielaná 18. novembra 2003, na výročie udalostí „nežnej revolúcie“ pod názvom DISIDENT. Prosíme Vás tiež o ohlasy na túto reláciu. Teraz už k Vaším listom:

Vážená redakcia!

Film bol veľmi dobre spracovaný, len aby to každý správne pochopil. Viem si predstaviť reakciu mnohých, že ako sa tie dve veci mohli dať takto dokopy - ako ste mohli uverejniť, že prosil o pomoc a zároveň si pichal drogu.

Zo začiatku to aj mňa zamrazilo, ale potom som si uvedomila význam a hĺbku toho všetkého. Roman bol veľmi pekný mladý chlapec, škoda jeho poblúdenia a konca. Je to tragédia. Na konci mi vyšli slzy. Hovorí sa: Taký je život. Ale vždy si dávame otázku - prečo? Prečo ja, moja rodina, moje dieťa? Jednoducho musíme byť veľmi duchovne zrelí, aby sme tú odpoveď našli.

Nedokázal mu nikto pomôcť a dostať ho z toho? Všetci máme deti a v modlitbách prosíme Boha a našu Mamičku o ochranu, ale ON má s nami svoj plán. Na jednej strane nám hovorí: Proste a dostanete, no na druhej strane sa modlíme **BUĎ VÔĽA TVOJA**. V tom vidia mnohí paradox, keď sa pýtajú a hovoria: Ale toto Boh predsa nechcel, nechcel, aby zomrel, aby trápil svojich rodičov. Jednu vec ľutujem, že reláciu „V tieni“ vysielajú veľmi neskoro. Veľa príbehov by si mali pozrieť aj naše deti, terajšia mládež, pretože je to určené predovšetkým im.

* * * * *

Milá Vierka,

k Vaším otázkam v súvislosti s televíznym filmom o Romanovi:

Pred siedmimi rokmi naša redakcia sídlila vo františkánskom kláštore v centre Bratislavy. Chodili tam bezdomovci aj narkomani, proste ľudia, ktorí vedeli, že tam sa dá uchýliť či poprosiť o jedlo, peniaze a pod. Roman sa tam tiež takto objavil. Bol to fešák, inteligentný, pokojný a skromný, ale stále drogoval. Stále bol presvedčený, že on nedopadne tak ako jeho kamaráti. Veľakrát sme sa spolu zhovárali, priznal sa, že niekoľkokrát chodil so slušnými dievčatami, ktoré sa snažili dostať ho z toho. Vzal som ho aj do Litmanovej. Snažil sa vydržať, ale netrvalo to dlho.

Vybavovali sme mu aj pobyt v medžugorskom Cenacole. **V lete 1998 sme o ňom pár týždňov nepočuli, až mi zavolať jeho otec, že Roman je mŕtvý.** Predtým som ho natočil do filmu o Litmanovej. Mal som v pláne nakrútiť s ním ešte nejaké zábery, buď v Medžugorí, alebo tu. Bohužiaľ, natočili sme už iba jeho pohreb. A teraz vznikol o Romanovi samostatný film. Verím, že Panna Mária si ho vzala k sebe, že mohol aspoň takto posmrtno svedčiť takýmto silným spôsobom. Je to Božie riadenie, že sa tie záznamy vôbec zachovali. Akoby im niekto neviditeľný pomáhal na svet. Preto sa teším, že film dokonca odvysielali v televízii. Určite povedal mnoho ako rodičom, tak aj mladým ľuďom.

Prosím všetkých čitateľov o modlitby za dušu nášho priateľa Romana Gátu (na obr.).

Srdečne Vás pozdravujem

Anton Selecký

Z kresťanských spoločenstiev

KRIŽOVATKY - ineinvestičný fond, Záhradná 3, 909 01 Skalica Telefón: 034 - 664 5718
E-mail: krizovatky@ba.telecom.sk Mobil: 0907 - 899 271

Registrácia: KÚ Trnava-VVS/99/4131, pod číslom VVS/NF-20/99 IČO: 36083739 Bank.
spojenie: SLSP Skalica DIČ: 0036083739 Názov účtu: Križovatky Číslo účtu: 250522792/0900

Pomôžte nám!

Križovatky, n. f., pripravili i tento rok letné tábory. Prvý tábor, ktorý bol určený pre ženy a deti z Azylového domu Emauzy a pre speváčky z detského chrámového spevokolu, sa uskutočnil 5.-12. augusta v Zlatníckej doline. Tohto tábora sa zúčastnilo spolu 69 ľudí. Evanjelizačný kurz Effatha sa konal tiež v Zlatníckej doline 17. - 24. augusta. Kurzu sa zúčastnilo 35 ľudí.

Prednášky boli zamerané na obnovenie vzťahov s vlastnými deťmi, na potrebu odpustenia, pretože zranenia v srdciach týchto ľudí sú veľmi hlboké. Deti napísali, čo ich najviac bolí od rodičov a rodičia, čo ich hnevá na deťoch. Potom sme o tom diskutovali.

S deťmi sme veľa hovorili o Bohu a On sa dotýkal ich srdc. Spočiatku to bolo veľmi ťažké. Mladí ľudia sa priznávali k tomu, ako veľmi sa modlili vtedy, keď sa im rozpadala rodina, keď otec naháňal mamu aj ich so sekerou alebo s nožom v ruke. Pýtali sa, prečo vtedy Boh niečo neurobil, prečo to nezastavil. Prečo vtedy nepočul ich úpenlivé volanie. So svojimi vedúcimi hľadali odpovede na tieto otázky. Prežili veľa hodín spoločnými rozhovormi. Výsledkom bolo obrátenie 19-ročnej Andrejky. Iné dievča napísalo: „**Cítim, že som v Boha začala trochu viac veriť...**“

Je veľa ľudí, mladých i starých, ktorí hľadajú Pána, a nevedia si poradiť so svojím životom. Sú to ľudia, ktorých môže Boh zachrániť. Aby sme im mohli pomôcť, potrebujeme stabilné miesto, komunitný dom. Už sme začali získavať peniaze na tento úmysel. Robíme to spoločne s našou druhou organizáciou Smerovky. Viem, že to vyzerá úplne šialene. Sotva sme dokončili azylový dom, vrháme sa do druhého, ešte väčšieho projektu. **Preto ak môžete, podporte, prosím, naše úsilie** o prinášanie kresťanských hodnôt do života jednotlivca i spoločnosti. Ved' všetko to, čo má v živote skutočnú cenu - zdravie, láska, radosť, pokoj..., sa nedá kúpiť ani za všetky peniaze sveta.

Nech Vám Váš dar dobrotivý Boh stonásobne odplatí.

Danica Sedláčková

správkyňa Križovatky, n. f.

Účastníci evanielizačného stretnutia Effantha

Svedectvá ľudí zo spoločenstva Emauzy

Pán je úžasný...

Svedectvo je nielen vážna, ale i veľmi pravdivá vec. Je ľahšie zažiť Pána, jeho dotyky, ako o tom písať. Ale keď si uvedomím, že svedectvá pomáhajú ľuďom, ktorí hľadajú Pána, ktorí zvažujú, či sa oplatí vzdať sa starých vecí, ktoré ich predtým uspokojovali, a hľadať Boha, dodáva mi to chuť písať. A možno toto moje svedectvo niekomu aj pomôže.

Predtým než som prišla do spoločenstva, existenciu Boha som prežívala povrchno. Chodenie do kostola som brala ako povinnosť, vôbec sa mi nechcelo čítať Písmo. Moja babka bola veľmi zbožná, dávala mi sväté obrázky, ale ja som ich vždy hodila do šuplíka, niekedy som ich pripla na svoju nástenku, aby ľudia videli moju nábožnosť a aby babka mala radosť, keď k nám príde.

Veľakrát mi dávala i nábožné knihy, ale ja som nikdy žiadnu neprečítala, lebo ma to vôbec nezaujímal. Mala som vlastný život. Mamička nás už od narodenia brávala do kostola, ale my so sestrou sme sa tam iba hrali, aj keď sme už boli väčšie.

So sestrou sme si strašne nadávali. Nadávať som začala ako päťročná, a keď som mala osem, nadávala som veľmi škaredo. Bola som strašne výbušná povaha, ukrývala som v sebe veľký hnev. Niekoľkokrát som sa svojej o štyri roky staršej sestre vyhrážala, že ju zabijem, naháňala som ju s nožom po celom byte. Postupom času som sa snažila nadávať menej, ale hnev vo mne stále pretrvával.

Asi pred rokom ma mamička zaviedla po prvý raz do nášho spoločenstva. Odvtedy sa môj život mení. Cítim, že Boh je stále so mnou, pri mne. Hnev odchádza, Boh mi ho berie. Mám v sebe pokoj, necítim potrebu sa rozčuľovať a lepší sa i môj vzťah k sestre, ktorá sa tiež obracia k Bohu. Občas sa síce pohádame, ale verím, že i to Boh zmení. Pán je naozaj úžasný a robí veľké veci v mojom živote. Život s ním je nádherný.

Tu, v tomto tábore, som spoznala Pána o niečo viac. Spoznala som tú úžasnú silu, ktorou k nám hovorí. Cítila som, že keď mi pri modlitbe „padne“ na jazyk niečo, čo nie je odo mňa, že to proste musím vysloviť nahlas. Pán hovorí k ľudu a vyberá si na to ľudí, od ktorých by to nikto neočakával, bojazlivých, medzi ktorých patrí aj ja. Ale včera mi Boh ukázal, akú veľkú silu má modlitba vyslovená pred všetkými nahlas. Niekedy plačem alebo mi behajú zimomriavky po chrbte, také je to silné.

Veľmi som sa tu zblížila s Bohom. Aj keď mám ešte svoje chyby, stále sa úpenlivo modlím a prosím Boha, aby mi ich zobral. Pán nám berie naše slabosti, ale nie všetky naraz. My sa musíme stále učiť a modliť sa. Nastane čas, keď zostúpi k nám a zjaví nám svoje kráľovstvo. Amen.

Miroslava, 16 rokov

Je to o viere

Celý tento čas je iný než ostatné, aké som zažila. Je to o výchove. Boh ma osviežoval, láskal a napomínal. Silne som prežila, že Duch Svätý je väčší ako ja. On je Ten, od ktorého sa učím, ktorý ma potešuje, povzbudzuje, vedie. On je Ten, ktorý ma vedie! Každý deň ku mne hovorí novým spôsobom. Je tu nový deň, nová chvíľka, nové stretnutie. Staré sa pominulo, nastáva nové. V každej chvíli mi ukazuje niečo nové, úžasné. Ja som bola slepá. Zvykla som si na mannu, ktorou ma sýtil (i) každý deň. Modlitba akoby mi zovšednela. Ale predsa nie je nikdy rovnaká.

Tiež mi Boh po troch rokoch veľmi jasne ukázal, že život s ním nie je o pocitoch a zážitkoch. V žiadnom prípade! Je to o viere, o tom, čo hovorí Božie slovo.

Boh sa mi tiež predstavuje novým spôsobom. Nie ako policajt, ktorý čaká a dozerá na mňa a každý priestupok zapisuje a tresce. NIE! Taký náš Boh nie je. On ponúka úžasnú slobodu. Či sa rozhodnem tak alebo inak, rešpektuje ma, a hlavne MA MILUJE V KAŽDEJ CHVÍLI. Jeho láska sa nezmenšuje mojím zlyhaním, ale ani sa nezväčšuje tým, že robím dobré veci. Uvedomujem si, že nás pevne rešpektuje a neobmedzuje a tak nám pomáha slobodne a s radosťou sa ním nechať viesť. Ja sa Boha už nebojím, ale ho ešte viac milujem. Lebo rešpektovať naše rozhodnutia a nepodmieňovať lásku dokáže len málo ľudí z tých, ktorých poznám. Zväčša som prežívala strach zo straty človeka, kvôli mojim rozhodnutiam.

Bože, nikto nie je ako Ty. Mám sa čo učiť od takého milujúceho Otca. Mám Ťa veľmi rada.

Ela, 19 rokov

Vedie ma dcéra

Moje rozhodovanie bolo veľmi ťažké. V prvom rade som rozmýšľala, či mám, alebo nemám ísť. Rozhodla som sa, že budem súčasťou Pána Boha, ktorý mi pomôže. Prvý deň bol pre mňa ťažký. Ale uvedomila som si, že v spoločenstve sú ľudia, ktorí mi pomôžu, a hlavne, vyslyší ma Pán Boh. Snažila som sa všetko pochopiť, ale uvedomila som si, že mám pomoc aj zvrchu, od Boha.

Veľkým mojím bremenom je moja rodina. Vedie ma však moja dcéra, ktorá je veľmi spätá s Pánom Bohom. Pomohli mi aj sv. omše, ktoré som doteraz dosť zanedbávala. Aj som sa vyspovedala, takže sa mi veľmi uľahčilo. Zbavila som sa bremena, ktoré mi zaťažovalo srdce. V tej chvíli som nemyslela na rodinné starosti, ale na to, čo mi Pán Boh dal. Jedného dňa boli spoločné modlitby a tam som si uvedomila, že som veľa ľudí stratila. Preto ma Pán Boh zavolať von. Tam som sa mu vyžalovala a veľmi som plakala. Bolo to veľmi ťažké a bolestné. Preto som potrebovala byť celkom sama. Hľadala som východiská a radila som sa s Pánom, prosiac ho, aby mi pomohol. Toto spoločenstvo znamená pre mňa veľa a verím Bohu, že mi bude pomáhať. Preto sa teraz stále modlím, aby som nabrala veľa síl. Budem sa snažiť, aby som bola stále v spoločenstve a hľadala dobrých ľudí, ktorí mi naozaj pomôžu. Vyvolila som si dobrú cestu a verím, že mi to vyjde a že mi Boh bude pomáhať.

Darina, 45 rokov

Boh a láska

Narodila som sa jedného krásneho májového dňa v roku 1983. Už vtedy som vstúpila do rodiny, ktorá mala päť členov. Z toho obdobia si nič nepamätám, ale z rečí viem, že som bola obľúbená dcéra, lebo som mala troch starších bratov. Ako najmladšej dostalo sa mi najviac pozornosti, hlavne od môjho dedka. On ma opatroval s láskou, lebo tiež mal „len“ synov a túžil aj po dievčati. Mám istotu, že Boh ma už vtedy veľmi miloval a svoju lásku mi prejavoval cez lásku mojej rodiny. Prišlo dospievanie.

Už ako 15-ročná som sa zalúbila do krásneho človeka, ktorý mi ukazoval, že sa netreba ničoho báť, že život je krásny. Náš vzťah bol založený na dôvere a odvahe. Ale táto pekná rozprávka sa skončila a ja

som stratila človeka, ktorého som veľmi ľúbila. Bola som z toho sklamaná a zranená. Verila som, že tento človek bude jediným priateľom môjho života. A skončilo sa to.

Neskôr som mala i iné vzťahy, ale tušila som, že mi nič nedajú, a tak sa to vždy ukončilo. Ešte chcem spomenúť jeden. To bola tiež dôverná, odvážna a krásna láska. Ale pretože Boh v nej nemal veľa miesta, vzťah sa po deviatich mesiacoch rozpadol. Boli sme ešte priatelia, ale ani to dlho nevydržalo. Teraz je mi ľúto, že pri stretnutí sa ani nepozdravíme, sme ako cudzinci, ktorí sa nikdy nepoznali.

Ale viem, že všetko chce svoj čas. A keď ho dostanem, potom aj moja láska nebude len moja, ale bude patriť každému, kto si ju bude priať.

Eva, 20 rokov

Zo života svätých

Vážení priatelia, dovoľte mi, aby som Vás pozdravil s prianím všetkého dobrého, hlavne Božieho požehnania a zdravia pre Vás všetkých. Boli sme s naším spoločenstvom tohto roku na dovolenke v Taliansku a bola to cesta neobyčajne požehnaná. Trasa viedla cez Schio (sv. Bakhita) - do Ríma - cez Subiaco (sv. Benedikt) - San Giovanni Rotondo (sv. otec Pio) - Assisi. Videli a zažili sme toľko, že ešte stále žijeme posilnení z miest viery a lásky nášho Pána Ježiša Krista. Posielam Vám môj preklad o sv. Matke Jozefíne Bakhite, ktorej návšteva, kde pôsobila v Schiu, mňa veľmi oslovila. Je to podľa mojej mienky veľmi významná svedkyňa viery pre dnešnú dobu, ale podľa mňa málo známa v našich krajoch.

Nech je pochválený náš Pán Ježiš Kristus. Amen.

Slavomír Matlák

Sv. Jozefína Bakhita

univerzálna sestra,

1. október 2000

Bakhita raz povedala:

„Ja som nezomrela, pretože Pán urobil na mne zázrak a zachoval ma pre veľké veci!“

Rehoľný dom canossiantiek, Schio (Vicenza), Via A. Fusinato, 51, Tel. 0039-445521044

Mirano Veneto (Venezia), Via Villafranca, 1 Generálna kúria Rím - Via della Stazione di Ottavia, 70

To, čo Boh chce!

Šťastné detstvo

Bakhita uvidela svetlo sveta v roku 1869 v Olgosse, neďaleko Darfuru, v juhozápadnej časti Sudánu. V tejto krajine žijú obyvatelia národa Dagiú, kam prišli pred storočiami, usídlili sa tam a patrili k významným kmeňom. Rodina malej Bakhity bola šťastná a spokojná. Vlastnila polia i dobytok.

V tvrdom a cudzom otroctve

V roku 1876, keď Bakhita dosiahla siedmy rok života, uniesli ju dvaja Arabi. Po mesiaci zajatia ju predali obchodníkovi s otrokmi. S veľkou odvahou hľadalo toto dieťa cestu ako utiecť, ale znova ju zajal pastier, ktorý ju predal hrôzostrašne vyzerajúcemu Arabovi. Ten ju zasa predal obchodníkovi s otrokmi. Raz ju tak zbili, že sa ocitla v bezvedomí a krvácajúcu ju nechali ležať na podlahe. Potom si Bakhitu kúpil turecký generál, ktorého žena ju podrobila bolestivému tetovaniu. Mučiteľka uchránila pred tetovaním len jej tvár, pretože bola veľmi pekná. Napriek tomu jej však spôsobila na prsiach, na bruchu i na ramenách 114

rezných rán britvou na holenie. Úbohá obeť si neželala nič iné, len umrieť. Mučiteľka navyše do jej rán vsypala soľ, čo len zväčšovalo jazvy i utrpenie. Stále krvácajúcu ju strčili do skladu, kde bola viac ako jeden mesiac, bez kúska látky, bez minimálneho množstva vody, aby si mohla očistiť rany.

Príchod slobody

V roku 1882 spomínaný turecký generál predal v Chartúme Bakhitu talianskemu konzulovi Callistovi Legnanimu. Čoskoro sa prejavilo dobro, ktoré to Bakhite prinieslo, pretože prvýkrát vo svojom otroctve dostala oblečenie – tuniku, ktorá jej prinavrátila postavenie ženy. Konzul ju chcel vrátiť do jej rodnej dediny, ale keďže v čase jej únosu bola veľmi malá, nepamätala si presne svoju dedinu. Keď Legnani dostal v roku 1885 pokyn opustiť Afriku a vrátiť sa do Talianska, vzal Bakhitu so sebou. Po príchode do Janova ju daroval svojmu priateľovi Augustovi Michielimu.

V Taliansku

Manželia Michieliovci boli dobrí a spravodliví ľudia, ale neboli praktizujúci kresťania. Pani Turina zakázala Bakhite navštevovať kostol. Napriek tomu správca pána Michieliho, Illuminato Checchini, zohral v Bakhitinom živote dôležitú úlohu na jej ceste viery. Bakhita ho opísala ako „muža zlatého srdca a kultivovaného vznešeného poznania“, ktorý sa o ňu staral s otcovskou láskou. On bol ten, kto tejto mladej Afričanke ako prvý zvestoval Krista a vyučoval ju náboženstvo. Vo svojom srdci obetoval všetko na úmysel dobra, pre túto dušu. Začal tým, že jej podaroval malý kríž, pričom povedal: „Ježišu, tebe ju zverujem. Takú úbohú, aká je.“ Keďže Michieli musel znova odísť do Suakinu v Afrike, jeho dcéra Alice a Bakhita, ako spolupracovníčky správcu Illuminata Checchiniho, boli zverené canossiantkám z Benátok. Bez dlhého premýšľania sa zriekla istoty a finančného zabezpečenia, ktoré jej ponúkala rodina Michieliovcov, ako aj nádeje, že uvidí svoju rodinu.

Preto rozhodne povedala:

„Nie, nemôžem sa vrátiť do Afriky, pretože tam nemôžem svoju vieru v Boha vyznávať ani uplatňovať! Ja naozaj veľmi milujem paniu s jej dieťaťom, ale svojho Boha nemôžem stratiť.“ Vo svojich pamätiach Bakhita píše, že toto sa stalo 29. novembra 1889.

V tomto tvrdom boji našla Bakhita podporu ako u cirkevných predstaviteľov, tak aj u predstaviteľov kráľa, ktorí v mene talianskej vlády, ktorá zakázala otroctvo, ju vyhlásili za slobodnú.

Dieťa Božie

Keď bola pripravená na svoj veľký deň - 9. január 1890, aby z rúk benátskeho biskupa, kard. Agostiniho, prijala krst, birmovanie i prvé sväté prijímanie, bola plná zmiešaných pocitov, emócií. Na jednej strane mala silný pocit vlastnej nedôstojnosti, na druhej strane zasa neopísateľnú radosť, keď sa v ten deň stala Božím dieťaťom. Dostala sa k Matke Fabrettiovej, svojej katechétky, ktorá ju upokojila a uistila, že to, čo pred Božou spravodlivosťou a múdrosťou niečo znamená, je jedine láska: „Ty miluješ Boha, nie?“ Bakhita s úsmevom súhlasí a je šťastná. Jej oči prezrádzajú dojatie. Matka ukončila rozhovor slovami: „Chod' v pokoji a volaj s dôverou: ‚Otče náš, ktorý si na nebesiach:“

Dcéra svätej Magdalény

Potom ako prijala krst, pri ktorom dostala meno **Jozefína, Margherita, Fortunata, Bakhita** ostala pri canossiantkách, v inštitúte pre katechumenov, **kam čoskoro bude patriť, kde bude bezprostredne**

povolaná na ďalšiu cestu životom. Zdalo sa jej, že nie je možné, aby sa jej splnila táto túžba. Necítila sa toho hodna. Obávala sa, že bude kongregáciu kompromitovať svojou čiernou pleťou. Duchovný otec ju však uistoval: „Boh sa nepozera na tvoju pleť, ale na tvoje srdce.“ Bakhitu prijali a po trojročnom noviciáte 8. decembra 1896 zložila pred benátskym biskupom kardinálom Sartom sväté sľuby. Prijal ich a povedal jej: „Zlož svoje sväté sľuby bez strachu. Ježiš ťa chce, Ježiš ťa miluje. Miluj ho a slúž mu navždy.“ Na zabezpečenie spásy svojej služobnici povedal: „Boha môžeme spoznávať a stretávať v nekonečne veľa spôsoboch, ale keď On, Stvoriteľ, si vyvolí svoju nevestu, vždy myslí na svoju služobnicu.“

Svedkyňa dobra v Schiu

Po prijatí za rádovú sestru vo Verone, sestra Bakhita odišla späť do Benátok, odkiaľ ju poslali do rehoľného domu v Schiu, kde strávila 45 rokov. Po príchode okamžite získala sympatie všetkých obyvateľov mesta, ktorí ju na dôkaz svojej lásky nazvali „čiernou matkou“.

Počas I. svetovej vojny obetavo pomáhala zmierňovať utrpenie, ktoré vojna priniesla. S láskou sa starala o ranených vojakov, privezených do inštitútu, ktorý fungoval ako vojenská nemocnica.

Skutočnosť, že počas II. svetovej vojny bolo Schio uchránené pred bombardovaním, pripisujú ľudia svätosti sestry Bakhity. Keď bol poplach, Bakhita povedala: „Nemajte žiadne starosti. Pán vie, čo sa má stať, tu sa nestane nič.“

Misionárske srdce

Ako prechovávala vo svojom srdci lásku k Afrike, tak vnímala aj svoje povolanie rehoľnej sestry. **Jedného dňa vyšla z jej srdca táto modlitba:** „Ó, Pane, predsa len nemôžem letieť k mojim ľuďom a čistým hlasom im zvestovať Tvoju dobrotu? Ach, koľko duší by som vedela pre Teba vybojovať! V prvom rade moju matku, môjho otca, mojich bratov a sestry, tých, ktorí sú ešte otroci, všetkých, všetkých černochoch v Afrike. Daj, ó, Ježišu, aby aj oni Ťa mohli poznať a milovať!“

Matka Bakhita oslavovala 8. decembra 1943, ako rehoľná sestra, svoje výročie. Čoskoro sa však u nej začali prejavovať dôsledky jej života a staré bolesti. Deformujúca artritída a astmatická bronchitída s nádchou oslabovali jej organizmus. Napriek tomu z jej úst nevyšla ani jedna sťažnosť, a tak sa jej opýtali: „Matka Bakhita, vy naozaj nič nepocítujete?“ „Samozrejme, že niečo cítim, ešte predsa žijem. Iba mŕtvi nič necítia“ - odpovedala. „Ale prečo sa potom nesťažujete?“ „Myslím na Ježiša na kríži a na bolestivú Matku. Takže už nič viac nepotrebujem.“

Prekvapujúco rýchlo musela vymeniť palicu za vozíček, aby si zápalom pľúc nezadržateľne neprivedla koniec. Pri plnom vedomí a v povznášajúcej múdrosti pre všetkých, prijíma posledné pomazanie. **A na konci jej života 8. februára 1947 nečakane prišla Panna Mária.** „Aká som

šťastná... Matka Božia, Matka Božia!" - **to boli jej posledné slová v okamihu, keď vymenila pozemský život za úplnú slobodu Božích detí.**

Svätá, ako ju Pán chcel!

Pri prvom kontakte s Evanjeliom ju bezprostredne zaujala táto pravda: **Cez krst sa staneš Božím dieťaťom.** „Božie dieťa, ja, úbohá černoška!“ - opakovala si neustále. „Krst mi priniesol toľko radosti, že som bola šťastná z toľkých milostí, ktoré som dostala.“

„Tu som sa znovu zrodila ako Božie dieťa!“ - povedala vždy, keď sa pri návšteve kostola dotýkala krstiteľnice, kde bola pokrstená. **Stretnutie s ukrižovaným Kristom bolo určite rozhodujúce na jej ceste životom. Pred krížom odkryla nekonečnú Božiu lásku.**

Keď uvidela Ježiša na kríži prvýkrát, bola veľmi sklúčená a pýtala sa: „Čo tento človek urobil, že musel takto skončiť?“ „Nič“ - dostala odpoveď, „On chcel za nás zomrieť, z lásky k nám aj k tebe.“ „Aj za mňa!“ opakovala Bakhita neveriacky.

Stojac a znova vidiac Ježišovu lásku, ktorý pre ňu na kríži zomrel, prežívala túto skutočnosť veľmi osobne a tešila sa, že našla konečne svoje povolanie: totálne slúžiť novému - nebeskému Pánovi. Pod vplyvom tejto viery svojou obetavosťou dosiahla slobodu a svätosť podľa Božej vôle, **a tak s potešením - podľa starého zvyku - nazývala Pána „El Paron“.**

Vnútoraná tvár Jozefíny Bakhity

Vo sv. Jozefíne Bakhite nájdeme prenádhernú svedkyňu otcovskej lásky Božej a viditeľné znaky svedčiace o jej trvalej skutočnej svätosti. Jej posolstvo je v hrdinskej добрote ako odraz dobroty nebeského Otca.

Zanechala v nás svedectvo zmierenia a odpustenia, čo určite poskytuje útechu kresťanom v Sudáne, ktorí sú tak ťažko skúšaní dlhotrvajúcou vojnou, čo si vyžiadala množstvo ľudských životov. Vzhľadom na jej vernosť a službu v rozdávaní nádeje, pričom poskytuje nádej aj celej Cirkvi, môžeme byť na ňu hrdí.

V čase veľkého súženia ide Bakhita po ceste nasledovania Krista, po ceste prehĺbenia kresťanskej lásky a neotrasiteľnej vernosti Cirkvi.

(Ján Pavol II. – 17. mája 1992)

Život Matky Jozefíny Bakhity je prejavom bezpodmienečnej obetavosti podľa Božej vôle. Jej motto znie: „To, čo Boh chce!“

Dôkazom jej vzťahu k blížnemu je: dobrota - láskavosť - nežnosť.

Jej čierne ruky plné lásky sa dotýkali hlavičiek detí, ktoré každý deň navštevovali v inštitúte školy. Jej milujúci hlas, ktorý znel ako zvonček, a k tomu jej africký prízvuk, očaroval maličkých, potešoval chudobných a biednych. A tak sa správala ku všetkým, ktorí zaklopali na dvere inštitútu.

Pre Bakhitu to boli prejavy úplne samozrejmé.

„Ak by prišiel obchodník s otrokmi, ktorý ma uniesol, ktorý ma trápil, pokľakla by som pred ním a vybozkávala by som mu ruky. Keby sa to nestalo, nebola by som dnes kresťankou ani rehoľníčkou.“

Keď niekomu rozprávala svoj strastiplný životný príbeh, d'akovala Pánovi, že ju vzal na túto nečakanú cestu viery a urobil z nej svoju nevestu. Žiadny, ani len nepatrný hnev, nevyšiel z jej pier:

Tereza - sprievodkyňa temnou nocou

Každý z nás prežíva vo svojom živote obdobie, keď sa Boh „skrýva“ a zdá sa, akoby nebo ani neexistovalo. Tieto chvíle sú nevyhnutnou etapou našej cesty k Bohu. Ak berieme svoju vieru vážne, skôr či neskôr dospejeme k bodu, keď musíme umrieť sami sebe, aby sa v nás mohol narodiť nový život. Nemusí hneď ísť o „temnú noc“ v pravom slova zmysle - teda mystické prenikanie Boha do duše, ako to vo svojom najznámejšom diele opísal sv. Ján z Kríža (1542 - 1591).

Boh používa veľa spôsobov, aby nás očistil od starého človeka: môže trebárs ísť o neúspechy, poníženie, smútok nad odchodom milovaného človeka, starobu, telesnú alebo duševnú chorobu. Dokonca aj naše stále sa opakujúce chyby a neschopnosť sa ich zbaviť sa môžu stať prostriedkom našej premeny. Boh všetko používa k dobru, ide len o to, aby sme s ním spolupracovali a nekládli mu odpor. Neakceptované utrpenie nás ničí, keď však prijmemo prichádzajúcu udalosť s otvoreným vnútrom, stanú sa pre nás Božím darom. Ale ako na to?

V tom nám môže pomôcť **sv. Terézia z Lisieux (1873 - 1897)**. Na prvý pohľad sa môže zdať, že táto krehká francúzska karmelitánka stále akoby zasnená s náručou plnou kvetov nie je práve najvhodnejšou pomocníčkou pri riešení „životných kríz“ pomocou obrázkov, zhotovených farbotlačou. Pri štúdiu jej autobiografie však zistíme, že Terézia rozhodne „nemala ustlané na ružiach“. **Keď mala štyri a pol roka, stráca matku, potom aj „druhú a tretiu matku“, keď sestry Paulína a Mária odchádzajú na Karmel. Nasleduje ťažká choroba, po jej zázračnom vyliečení sa ocitá v kríze prepriatej úzkostlivosti.** Po svojom odchode na Karmel (ako 15-ročná) útrapy neprestávajú.

Naopak. Duševná choroba a smrť milovaného otca, takmer nepretržitý nedostatok duchovnej útechy, neprijatie zo strany komunity, skúšky viery, tuberkulóza. Kde sa pri tom všetkom berie ľahký úsmev, ktorý skoro nikdy nezmlzne z Terezkinej tváre? Odkiaľ pramení vnútorná sila pre verné plnenie každodenných povinností, a k tomu kreslenie obrázkov, písanie básní, divadelných hier a vymýšľanie mnohých žartíkov pre potešenie spolusestier?

O vnútornom živote tejto svätice nám môže veľa povedať formácia jej zverených novíciek. Ved' jedna z nich (Mária Magdaléna od Najsvätejšej sviatosti), ako svedkyňa v rámci kanonizačného procesu, uviedla: „Bolo vidieť, že robí všetko, čo nám hovorí.“

1. Terézia rozjíma nad Písmom svätým. Keď trpí, pochybuje, alebo po niečom túži, hľadá odpoveď v Božom slove. Jej život je prežívaným evanjeliom. Vyjadruje to slovami: „Môžem sa sýtiť len Pravdou.“

2. Dôvera. Terézia žije v úplnej závislosti od Boha. Vie, že nie je schopná sa posvätiť svojimi vlastnými silami. Necháva teda Boha, aby v nej pracoval On sám. Odovzdáva sa mu a dbá len o stálu otvorenosť svojho srdca. S odovzdanosťou prijíma neutešený stav, chorobu i „noc“ viery: „Keď som sa odovzdala Ježišovi, aby som mu robila radosť, nesmiem ho nútiť, aby plnil moju vôľu namiesto svojej.“ Tento postoj dôvery uplatňuje aj voči ľuďom, s ktorými sa stretáva. Necháva svoje novicky slobodne hovoriť o všetkom, čo si myslia, dokonca aj o pokušeniach proti svojej predstavenej.

Ak to považuje za potrebné, rozpráva im aj o svojich vlastných bojoch a ťažkostiach. Povzbudzuje ich slovom i príkladom a dáva im najavo, že sa od nich veľa očakáva, ved' veria v Kristovo silné pôsobenie vo svojich srdciach. Hovorí: „Zachovajte si dôveru. Nie je možné, aby na ňu Boh neodpovedal. Vždy meria svoje dary podľa našej dôvery!“

Ivana Svěráková

Prečítali sme si / Krátke správy

EÚ - totalitný režim?

Tvrde slová na adresu Západu a očakávania od strednej a východnej Európy tlmochli na konferencii pre poslancov Národnej rady SR zástupcovia Pápežskej rady pre rodinu (PRR) a iných vatikánskych inštitúcií.

Odborník na demografiu **Michael Schooyans** prirovnal Európsku úniu k totalitnému režimu, ktorý vnucuje medzinárodnej spoločnosti svoju legislatívu zameranú proti základnému ľudskému právu na život.

„Demografická zima a kultúra smrti už klope aj na dvere strednej Európy. Dajte si pozor, aby ste neboli kolonizovaní z centier EÚ, ktoré vás vlastne vyvražia!“ - povedal M. Schooyans. Za príčinu starnutia a vymierania Európy označil bohatstvo a konzumný život. „Ľudia zabúdajú, že najväčším bohatstvom je láska, ale láska plodná.“

„Európa nebude, ak nebude vytvorená veľkou slovanskou tradíciou,“ vyhlásil člen predsedníctva PRR **Carlo Caffarra**. Európa podľa členov vatikánskej delegácie ešte má energiu, no treba ju oživiť. To nie je možné prednášaním a rečnením, ale iba vytváraním silných malých spoločenstiev, ktoré každodenne vnášajú do života spoločnosti to, čo kresťanstvo vyprodukovalo už dávno,“ povedal C. Caffarra a prirovnal takúto rekonštrukciu základov Európy k počiatkom mníšstva, keď svätý Benedikt zakladal prvé kláštory. **(sita)**

Pomôže petícia?

Skupina kresťansko-demokratických poslancov Európskeho parlamentu chce do konca roka získať milión podpisov pod petíciu, ktorá vyzýva na zaradenie zmienky o kresťanských hodnotách v pripravovanej ústavnej zmluve EÚ. Už dnes, bez akejkoľvek koordinácie, sa pod petíciu podpísalo vyše 300 000 ľudí, informovala francúzska europoslankyňa **Elisabeth Montfortová**. Pravicoví poslanci z Európskej ľudovej strany (EPP) a Únie pre Európu národov (UEN) argumentujú tým, že ak európska ústava nebude obsahovať konkrétnu zmienku o kresťanstve, potlačí Európa svoju históriu.

To tvrdí aj šéf delegácie slovenských pozorovateľov v EP **Ján Figel'**. „Ten, kto nepozná vlastné korene, alebo sa im odcudzuje, tak na to veľmi vážne doplatí v budúcnosti,“ povedal pre TASR Figel', ktorý sa zúčastnil na rokovaní europoslancov o zaradení zmienky o kresťanstve do ústavnej zmluvy.

Odkaz na kresťanské dedičstvo v ústave podporuje okrem iných aj Slovensko, Poľsko, Španielsko, Taliansko, Írsko, Portugalsko, Litva, Malta. Vyslovene proti sú podľa europoslancov len dve krajiny, Francúzsko a Belgicko.

EP proti kresťanským koreňom

Plenárne zasadnutie Európskeho parlamentu odmietlo akúkoľvek zmienku o židovsko-kresťanských koreňoch Európy v návrhu novej ústavy Európskej únie. Návrh v tomto zmysle zamietlo 283 poslancov EP proti 211 hlasom za návrh. Týmto hlasovaním sa v súvislosti s medzivládnu konferenciou v Ríme, ktorá má návrh ústavy definitívne schváliť, vytvoril obraz postoja Európskeho parlamentu. Návrh podala Európska ľudová strana a žiadala v ňom výslovnú zmienku o židovsko-kresťanských koreňoch Európy bez navrhnutia určitej formulácie. Nepodarilo sa to presadiť napriek tomu, že Európska ľudová strana má v Európskom parlamente väčšinu a podporila ju ešte aj Európska únia národov (EUN). Tá podala ďalší pozmeňovací návrh, ktorý vyzýval k „**výslovnému uznaniu kresťanského dedičstva, ktoré je pevne vpísané do kultúrnej identity Európy**“, a ktorý postihol rovnaký osud. Proti návrhu hlasovali: Socialistická strana Európy, ďalšie strany parlamentnej menšiny a 30 nezávislých poslancov.

„Vedeli sme, aký bol pomer hlasov, no nemohli sme sa zriecť zodpovednosti jasne vyjadriť pozíciu, o ktorej sme pevne presvedčení,“ povedala hovorkyňa Európskej ľudovej strany **Katrin Ruhrmannová**. Dodala, že posledné slovo majú vlády štátov EÚ. Predseda strany nad tým vyjadril ľútosť, ale vyhlásil, že preambula ústavy sa odvoláva na náboženské dedičstvo nášho svetadielu. Dodal, že článok 51 uznáva aj status cirkví a náboženských spoločenstiev.

Kardinál Ambrozić: Riskujeme krk!

„Náboženstvo bude musieť byť čoskoro ochraňované štátom!“ Tento názor vyslovil kardinál kanadského Toronta **Aloysius Ambrozić** v rámci bohoslužieb pre právnikov.

„Katolíci, ktorí pôsobia vo verejnom živote, musia byť pripravení za svoju vieru trpieť. Katolíci vo verejnosti riskujú už aj krk za absolútne. Existujú veci, ktoré sú vyššie ako my sami, za ktoré musíme byť pripravení zomrieť! Ak neexistuje nič, čo je hodné, aby sme za to zomreli, nie sme skutočne slobodní.“

Kardinál Ambrozić, ktorý za totalitného režimu v Slovinsku nadobudol dostatok skúseností o zaobchádzaní štátu s Cirkvou, sa potom odvolal na kanadský zákon, ktorý označuje kritické vyjadrenia proti homosexuálom za „hate crime“, teda za „zločin nenávisť“.

„Oddelenie štátu od Cirkvi dnes znamená oddelenie svedomia do politiky!“ povedal kardinál a zdôraznil: „V súčasných podmienkach je absurdné myslieť si, že štát treba chrániť pred náboženstvom. Naopak: štát bude čoskoro musieť chrániť náboženstvo!“

(zo servisu TK KBS)

Škandalózne rozhodnutie

Plenárne zasadnutie Európskeho parlamentu odmietlo akúkoľvek zmienku o židovsko-kresťanských koreňoch Európy v návrhu novej ústavy Európskej únie.

Návrh v tomto zmysle zamietlo 283 poslancov EP proti 211 hlasom za návrh. Návrh podala Európska ľudová strana a žiadala v ňom výslovnú zmienku o židovsko-kresťanských koreňoch Európy bez navrhnutia určitej formulácie.

Nepodarilo sa to presadiť napriek tomu, že Európska ľudová strana má v Európskom parlamente väčšinu a podporila ju ešte aj Európska únia národov (EUN).

„Vedeli sme, aký bol pomer hlasov, no nemohli sme sa zriecť zodpovednosti jasne vyjadriť pozíciu, o ktorej sme pevne presvedčení,“ povedala hovorkyňa Európskej ľudovej strany **Katrin Ruhrmannová**. Dodala, že posledné slovo majú vlády štátov EÚ. Predseda strany nad tým vyjadril ľútosť, ale vyhlásil, že preambula ústavy sa odvoláva na náboženské dedičstvo nášho svetadielu.

ZENIT/TK KBS

Znepokojenie

Belgickania sú znepokojení. Nedáľeko sídla Európskej komisie v Bruseli si v luxusnom hoteli z 19. storočia otvorila nové sídlo scientologická cirkev.

Všetci to chápu ako snahu scientológov, ktorí v Európe nemajú dobré renomé, preniknúť do európskych štruktúr a získať vplyv na dianie v únii. Sekta postavená pred súdne tribunály vo Francúzsku a Belgicku pre podvody a mentálnu manipuláciu teraz chce vrátiť lesk svojej značke. (sita)

Boj o Marianku pokračuje

Legálnosť postupu pri vydávaní povolení na výstavbu štvrte luxusných domov nad Mariánskym údolím so Svätou studňou v Marianke už spochybnila aj prokuratúra.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Malackách vydala proti dvom rozhodnutiam Okresného úradu v Malackách protest. Vyhovela tak podnetu petičného výboru na ochranu pútnického miesta Marianky a dvoch občanov, ktorí sa ohradili ako nezákonne vynechaní z konania.

Právna zástupkyňa petičného výboru a občanov Mária Kolíková hovorí:

„Napadli sme rozhodnutie o umiestnení stavby i stavebné povolenie týkajúce sa prípravy územia. Prokuratúra vydala protest proti obom rozhodnutiam. Ale za dôležitejšie pokladám to, že vydala protest aj proti územnému rozhodnutiu, teda rozhodnutiu o umiestnení stavby. To je totiž pri každej stavbe kľúčové a podľa nás v tomto prípade práve pri ňom došlo k najväčším porušeniam zákona.“

Krajský úrad sa touto vecou už zaoberal, no predložené argumenty neuznal, hoci súd rozsudkom potvrdil, že jeden z obyvateľov mal byť účastníkom v stavebnom konaní.

„Protest prokurátora nemá odkladný účinok voči vykonateľnosti rozhodnutí.

Spochybňuje však zákonnosť celého procesu a investor výstavby pri korektnom konaní by mal informovať o tom ľuďí kupujúcich pozemky v lokalite Panský les,“ hovorí advokátka Kolíková.

Protestom prokurátora proti rozhodnutiam vydaným Okresným úradom v Malackách sa bude zaoberať obec Marianka, ktorá je po prechode kompetencií príslušným stavebným úradom. Rozhodnúť o ňom musí do 30 dní.

Individuálnou bytovou výstavbou v lokalite Panský les v Marianke sa bude pravdepodobne zaoberať aj parlament, pretože pod petíciou na preskúmanie zákonnosti vydaných povolení je už vyše 100-tisíc podpisov. Jana MARTINKOVÁ

Hnutie kresťanských rodín

V sobotu 27. septembra rokovala v Bratislave Rada HKR o okruhu tém týkajúcich sa rodinného apoštolátu na Slovensku. Bilancovala podujatia HKR a venovala sa príprave podujatí na záver roka 2003 a začiatok roka 2004.

Z podujatí ocenila mimoriadne Celoslovenské stretnutie rodín 28. júna v Nitre uskutočneného v súvislosti s 35. výročím založenia HKR, 15. výročím prvých Manželských rekolekcií na Slovensku a 5. výročím prvého programu FIRES na Slovensku.

Okrem domácich hostí a **otca kardinála J. Ch. Korca**, zúčastnili sa ho aj rodiny z Rakúska, USA a zakladateľ programov FIRES **P. Gabriel Calvo**, ako aj jeho najbližší spolupracovník **P. Donnon Murray**, OFM.

Rada HKR vyzdvihla tohto roku završený dvojročný Kurz laického apoštolátu rodín (KLAR), ktorý ukončilo 19 manželských párov vypracovaním a obhajobou záverečných písomných prác na tému: „Akým spôsobom sa budeme angažovať v rodinnom apoštoláte HKR“. Nový kurz KLAR sa začne pravdepodobne na jar r. 2004. Širokú tematiku na grémiách HKR tvoria programy FIRES. Návrat synov a dcér (NSAD), určený pre mládež od 16 r. a zameraný na poznávanie Písma a žitie podľa; neho druhým programom je Stretnutie rodín (SR), určený pre rodičov s dieťaťom/deťmi nad 13 rokov (pozri www.hkr.host.sk). Programy FIRES ako službu ponúka HKR so súhlasom KBS a otcov biskupov.

V súvislosti so vstupom Slovenska a Maďarska do EÚ sa tieto dve krajiny rozhodli na júl 2004 pripraviť program (FIRES) Stretnutie synov a dcér pod názvom „Európske stretnutie synov a dcér“ s možnosťou jeho realizácie na Slovensku.

Širokú diskusiu vyvolala aj petičná akcia - aby predmet „náboženská výchova“ bol zaradený do učebných plánov ako povinne alternatívny predmet s etickou výchovou na I. stupni ZŠ. Rada HKR sa dohodla vyzvať na získanie väčšej podpory tejto petícií. Súčasne sa rozhodla opätovne sa obrátiť na KBS, aby otcovia biskupi povzbudili kňazov do účinnejšej podpory petície vo farnostiach.

(kah)